

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 38 (52)

26 лістапада — 9 сьнежня 1993 года

Кошт 50 рублёў

Няма працоўных месцаў?
Затое ж **СТВОРАНА НОВАЯ ПАРТЫЯ!**

МАСКВА АЛЬБО
ВАТЫКАН! На каго будзем маліцца?

АГІТАТАРЫ ЗА КАЛГАСЫ
слоў на вецер ня кідалі.

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ
на тыдзень: Менск — Варшава — Масква.

Віленскія паведамленьні

Ешце, дзеці, вітаміны!..

Як паведаміла газета «Шальча», са жніўня, калі ў Летуве інфляцыя была мінімальнай і складала толькі 0,9 працэнта, становішча значна зьмянілася. У верасьні яна складала 4,2, а ў кастрычніку — 7,3 працэнта. У кастрычніку на 18,9 працэнта ўзрасьлі цэны на бытавыя, транспартныя і іншыя паслугі, а на камунальныя ажно ў 3,5 раза, на 9,2 працэнта — на нехарчовыя тавары.

Акрамя таго, у кастрычніку падаралі на 4,5 працэнта харчовыя прадукты: пшанічная мука вышэйшага гатунку — на 4,6, вараная каўбасы — на 6,6, ялавінная шинка — на 3,1, сьвінная шинка — на 3,4, куры 1-й катэгорыі — на 0,9. Павялічылася таксама цана на яйкі, але зьменшылася на гародніну.

«Глобальнае» пашырэнне

У Эўшкісе створаны філіял каўнаскага таварыства «Глоба» — грамадзкай, непалітычнай, дабрачыннай арганізацыі. Мэты таварыства: падтрымліваць праграмы ў галіне культуры, асьветы, мэдыцыны, сацыяльнай апекі, клопат аб хрысьціянскім выхаваньні ў летувіскіх школах.

Пра паліцыю з гумарам

Мастак Іонес Варнас назьбіраў карыкатуры сваіх калегаў, малюнкi аб паліцыянтах у адну кнігу пад назвай «Паліцыя». Скрозь смех і сьміх сьлёзы». Разам з карыкатурамі мастака зьмешчаны таксама анекдоты пра службовых асобаў. Выдадзена таксама кніга для дзяцей «Пазнаёмімся: Паліцыя». Аўтар яе Зубар Джавахішвілі разважае, ці жыве ў Летуве Сільвэстр Сталонэ, паведамляе аб прызначэньні і дзейнасьці ўсіх службаў паліцыі.

Ніхто не забыты, нішто не забыта

На Медынінкайскім пасту Віленскай мытні адкрыты помнік работнікам паліцыі й мытні, якія трагічна загінулі ў 1991 годзе на гэтым месцы. З гэтага часу сем крыжоў з белага мармуру, усталяваных над саркафагам, сустрэнуць кожнага, хто будзе перасякаць летувіскую мяжу.

Ільготы для састарэлых

Зьменена пастанова, на падставе якой асобы, якія дасягнулі 80-гадовага ўзросту, мелі магчымасьць карыстацца ільготамі на дзяржаўным транспарце. Зараз ільгота — паўцаны за білет на аўтобусах далёкага й мясцовага руху і цягніках далёкага руху — распаўсюджваецца ўжо з 70-ці гадоў.

Па матэрыялах летувіскай прэсы падрыхтаваў **А. ДУК.**

Аб роднай школе — без роднай мовы

Пра лёс нацыянальнай школы, месца мясцовай улады па ўдасканаленьню дзейнасьці педагагічных калектываў зацікаўлена гаварылася нядаўна на сэсіі Воранаўскага раённага Савета народных дэпутатаў.

Разам з імі ў абмеркаваньні гэтага пытаньня ўзялі ўдзел і працаўнікі асьветніцкай нівы, усяго 7 чалавек. Ды яны, як і іншыя прамоўцы, гаворачы аб праблемах роднай школы, абыходзіліся без дзяржаўнага слова. Пасьля гэтага цяжка верыць шанюным пэдагогам, што яны настойліва змагаюцца за «адраджэньне беларускага слова».

Толькі адзін чалавек — дэпутат Анатоль Жулега, намесьнік дырэктара

Весткі з Польшчы

75-я ўгодкі Незалежнасьці Польшчы сьвяточна адзначаліся па ўсёй краіне. Падчас набажэнства ў Беларускай праваслаўнай царкве, сьв. Мікалая прысутнічалі каталіцкія сьвятары, а таксама ваявода мэр Беластока і іншыя прадстаўнікі гарадзкой адміністрацыі.

«Gazeta Wyborcza», адно з буйнейшых у Польшчы выданьняў на першай старонцы сьвяточнага нумара аніводным словам не ўзгадала аб дзяржаўным сьвяце.

Адна з школак у Бельску-Падляскім зьмяніла сваю назву. Узамен імя К. Ракасоўскага стала называцца імем Я. Пілсудзкага. Кандыдатуру Я. Пілсудзкага прапанаваў адзін з супрацоўнікаў інстытута Гісторыі ў Варшаве. Дарэчы, той самы навуко-

вец, які ў мінулым ухваляў К. Ракасоўскага як сапраўднага жаўнера Чырвонай Арміі і як вызваліцеля Польшчы.

Помнік Яну Паўлу II хутка павінен зьявіцца ў Беластоку на плошчы побач з вуліцай Кілінскага. Гэта на тым самым месцы, дзе перад вайною мясціўся гатэль «Ritz», які ў той час быў візытнай карткай горада.

Жэнэўскі банк разьвіцьця ісламу выступіў фундаатарам будоўлі ў Беластоку мусульманскай школы, у якой будзе вывучацца Каран. Акрамя гэтага ў плянах ісламскага цэнтру будоўля мячэці.

Па матэрыялах польскага друку падрыхтаваў **М. МІКАЛАЙЧЫК.**

ра экспэрымэнтальнай базы «Кастрычнік» — даў урок тым, хто грэбуе матчынай мовай. Гаспадарчы кіраўнік, што ў нас бывае рэдка, гаварыў па-беларуску. На фоне гэтага выступленьня ня лепшым чынам адчуваў сябе прысутны на сэсіі начальнік упраўленьня адукацыі аблвыканкама Аляксей Саўчык.

Варта дадаць яшчэ вось што. Старшыня раённага Савета Аляксандр Зайко пачаў не без цяжкасьці весці сэсію на беларускай мове, а потым перайшоў на расейскую.

Высновы з гэтых фактаў чытач, спадзяюся, зробіць сам.

Памяці настаўніка і паэта

Журботная вестка прыйшла з Ваўкавыска: ня стала Сяргея Аляксандравіча Бандарэнкі. Сьмерць падкралася да гэтага цудоўнага чалавека неўзабаве пасля яго 75-годдзя і болей адгукнулася ў сэрцах многіх людзей, што ведалі і шанавалі добрага настаўніка і сціплага паэта.

Амаль увесь пасьялаваенны пэрыяд жыцьцё Сяргея Бандарэнкі звязана з Гарадзеншчынай. Працуючы ў Астрыне настаўнікам школы, інспектарам рана, Сяргей Аляксандравіч многае рабіў для ўратаваньня родна-

га слова, выкарыстоўваючы для гэтага школьныя ўрокі і бацькоўскія сходы, старонкі Васілішкаўскай раённай газэты «Ленінскі шлях» і лекцыі на педагагічных тэмах. Гэтай шляхетнай справе ён застаўся верны ўсё жыцьцё. Пра што часта ўспамінаюць былыя выхаванцы настаўніка — выпускнікі Бераставіцкага і Ваўкавыскага пэдаггичэскага ўнівэрсытэту.

Мне ж хочацца прыгадаць адзін з яскравых фактаў пэдагагічнай дзейнасьці С. Бандарэнкі ў былым Васілішкаўскім раёне. Гэта па ініцыятыве Сяргея Аляксандравіча ў пачатку 50-х гадоў быў наладжаны шматлюдны фэст у Старым Двары і Шастакоўцах у гонар знакамітага паэта-зямлячкі Цёткі (Алаізы Пашкевіч). Па закліку настаўніка і яго верных паплечнікаў з іншых школ на ўрачыстасьць сабраліся тысячы сялян. (Заўважым, што ў той час пра ўнутрыраённыя аўтобусныя маршруты не было і мовы). А прыхільнікі паэткі дружна сабраліся на тое сьвята.

Прыкра і горка з-за таго, што нас пакідаюць цудоўныя людзі. Ды цешыць адно: іх добрыя справы помніць люд беларускі.

А. ЖАЛКОЎСКІ.

Канфэрэнцыя пачынальнікаў

У Гарадзенскім дзяржаўным унівэрсітэце адбылася рэспубліканская навуковая канфэрэнцыя «Культура Гарадзеншчыны: спадчына, сучаснасьць, перспектывы». Арганізатарам яе стаў факультэт беларускай філялогіі і культуры. Ва ўступным слове дэкан факультэта дацэнт І. Жук адзначыў, што сёньня беларуская навука знаходзіцца на стадыі зьбіраньня матэрыялаў, выпрацоўкі сваёй мэтадалёгіі і таму сабраўшыся на канфэрэнцыю можна назваць пачынальнікамі. А сабраліся ў зале ня толькі гарадзенскія філёлагі, гісторыкі, краязнаўцы, але і госьці з Берасьці, Менска, Гомеля, Беластока, Гданьска. Прагучала каля трыццаці дакладаў, у якіх ішла размова пра дзякуючы культуры, пра помнікі матэрыяльнай і духоўнай культуры і яе носьбітаў, пра крыніцы і гістарыяграфію дасьледаваньняў па культуры Гарадзеншчыны.

Спрэчкі і пытаньні вызвала выступленьне беларуса з Беластока А. Латышонка «Беларуская нацыя і беларуская ідэя». Месца і ролю Гарадзеншчыны ў разьвіцьці культуры Беларусі вызначыў у сваім выступленьні дацэнт У. Сосна (Менск). У заключных прамовах прафэсара А. Пяткевіча і ст. выкладчыка Г. Семенчука былі падведзены вынікі двухдзённай працы, прагучала прапанова рэгулярнага правядзеньня падобных канфэрэнцыяў (адзін раз у тры гады), якая была падтрымана ўсімі прысутнымі.

Матэрыялы канфэрэнцыі будуць выдадзены асобнай кніжкай — другім выпускам вядомых чытачам «Гарадзенскіх запісаў».

В. ШВЭД,
дацэнт ГРДУ.

ЗАЯВА

апазіцыі БНФ у Вярхоўным Савеце

Спадары дэпутаты, паважаныя грамадзяне!

Становішча ў краіне дасягае крытычнай мяжы. Два дні ў Вярхоўным Савеце разглядаліся шляхі выхаду з крызісу і дзейнасьць Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, антынародная палітыка якога давала да разбурэньня беларускую эканоміку, да энэргэтычнага голаду, да безпрацоўя, да спыненьня вытворчасьці й зьбядненьня людзей. Менавіта гэты ўрад былой БССР і паслухмяны яму Вярхоўны Савет сваімі безадказнымі паводзінамі ініцыявалі «прыхватызацыю», рабаваньне дзяржаўнай маёмасьці, затармазілі рынкавыя рэформы, паспрыялі стварэньню спэкулятыўнага рынку і рынку дэфіцытаў, раскручваньню махавіка інфляцыі, паставілі пад пагрозу дзяржаўную незалежнасьць Беларусі. Такі ўрад ня можа кіраваць дзяржавай. Мы паставілі пытаньне аб яго адстаўцы. Такі кіраўнік, як спадар Кебіч, які за 3 гады нічога не зрабіў для сапраўднай рэформы, не павінен заставацца прэм'ер-міністрам. Выхад з крызісу бяз зьмены ўраду, бяз новых выбараў немагчымы.

Аднак ніякая крытыка, ніякія факты і аргумэнты аб безадказнай, разбуральнай дзейнасьці ўрада і яго кіраўніка, ніякія сьведчаньні аб крытымчым стане нашай эканомікі і нашага грамадства ня ўздзейнічаюць на праўрадавую большасьць Вярхоўнага Савету і яго старшыню С. Шушкевіча. Яны, відаць, лічаць такое становішча нармальным, гэтак жа, як і далейшае

існаваньне збанкрутаванага ўрада Кебіча.

Два дні абмеркаваньня дзейнасьці ўраду і пытаньне аб шляхах выхаду з крызісу, якое было ўнесена па прапанове апазіцыі, не далі выніку. Рашэньне аб адстаўцы Савета Міністраў не прынятае, адкінутыя ўсе канструктыўныя прапановы па выхаду з крызісу, ратыфікацый пагадненьня аб аб'яднаньні грашовых сістэм Беларусі і Расеі пастаўлена пад пагрозу дзяржаўная незалежнасьць Беларусі. Сам ход 13-й сэсіі адбываецца з парушэньнем рэгламэнту, не вытрымліваецца парадак дня сэсіі, пытаньні выносяцца на разгляд без падрыхтоўкі, без увагі на іх чарговасьць, некаторыя дэпутаты наменклятурнай большасьці галасуюць за адсутных. У гэтых умовах мы, дэпутаты апазіцыі Народнага Фронту і іншыя дэмакратычныя дэпутаты, лічым далейшую працу Вярхоўнага Савету безпэрспэктывнай, не патрэбнай для беларускай дзяржавы. Мы будзем прымаць захады, каб растлумачыць людзям неабходнасьць адстаўкі гэтага ўраду і правядзеньня нечарговых дэмакратычных выбараў у Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь.

Мы не бачым сэнсу ўдзельнічаць у паседжаньнях 13-й сэсіі акрамя тых, дзе будуць разглядацца эканамічныя і палітычныя пытаньні, што ўплываюць на лёс Беларусі і якія тычацца зьмены інстытута ўлады нашай дзяржавы.

Зачытана на сэсіі ВС РБ.
23.11.93 г.

ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Ідэялягічная панацэя для хвораў эканомікі

«Лялечны тэатр»

Гэта толькі з першага погляду можа падацца, што яны — глядачы, бо разселіся паўколам ад подыума ў крэслах амфітэатра. На самой справе яны — гутапэрчавыя лялькі. Усе іхнія рухі — усяго толькі вынік шморгання за вяровачкі нейкага нябачнага на сцэне дырэктара тэатра, магчыма, славетнага Карабаса-Барабаса. Унутры ў іх пілавіны й старыя анучы. Яны толькі імітуюць жыццё, сэрца ў іх няма. Скрадзена. Або яго ніколі не было, а толькі помпачкі для перакачкі крыві. Рухавічкі. Мэханізмы. Зрэшты, пра ўсё гэта даўно ўжо напісана. Хоць бы ў кніжках Салтыкова-Шчадрына.

Глядачы — мы. Мы сочым за іхнімі дэбатамі, нібы «працай». Нехта адзін гаворыць «а» і мы чакаем наступнага кроку, але чуюм адно «а»-а-аа!»

Кепскія танцы

Памятаю, як мне давялося некалі па нейкай справе трапіць у прамысловы аддзел гаркама ПКБ. Гаспадар кабінэту быў учарашнім камсамольскім дзеячом. Гонар за сваю новую пасаду гэтак і праменіў з яго. Каб уразіць мяне, выпадковага наведніка, сваімі паўнамоцтвамі, уладай, ён пачаў абзвонваць прадпрыемствы горада, «выбіваючы» плян да рэвалюцыйнага свята. Уяўляю, як гідка было слухаць каманды выскачкі людзям, якія ўсё жыццё займаліся сапраўднай працай, а не яе імітацыяй. Гэты

самадавольны малады функцыянер, сам не разумеючы таго, выглядаў, прынамсі, карыкатурна, але паколькі ў мяне ўжо тады было нешта беларускае ў душы, ён выклікаў у мяне грэблівасць з агідай.

У жніўні 1992 года адбыўся першы маскоўскі путч. Гаркам зачынілі. Але ў функцыянера ўсё сёння о'кэй. Ён займаецца валютнымі апэрацыямі, кіруе шыкоўным заходнім самаходам і ацэньвае люткі гарадзенскіх дзяўчат на конкурсах хараства.

Старым функцыянерам для поўнага шчасця замала грошай ды самаходаў, ад улады яны таксама не адмовіліся. Апарат абкама перасяліўся ў аблвыканкам да свайго ўчарашняга члена абкамаўскага бюро. ЦК КПБ зачынілі, але яно паспяхова перабралася амаль цалкам у саўмін да свайго «партыйгэносэ» Кебіча. Без страт, канешне, не абыйшлося — некаторых давялося адправіць на пэнсію. Вядома ж, апроч партбілетаў, усе яны мелі нейкія дыплёмы — хто з ВПШ, а хто й пэд — або сельгасінстытуткія. Але за час іхняй працы ў абкамах ды ЦК дыплёмы амаль абавязкова дэвальваваліся. Яны нібы і спецыялісты — «выбіваць плян», але ўчарашняга дня. Але сёння, калі плян сканаў, патрэбны спецыялісты сапраўдныя, як кажуць палякі — «фахоўцы».

Звычайка камандаваць, «кіраваць» для іх, на жаль, зрабілася другой натурай. Іх з іхніх саўмінаўскіх ды іншых крэслаў магчыма толькі выштурхнуць у каршэнь. Самі яны не пойдуць. Гэта дзесь у Італіі

кабінэты міністраў могуць змяняцца, а ў нас урад па цэкоўскай звычцы прагне дачакацца другой «пяцігодкі пахаванняў палітбюро». Кебіч рогам упёрся й няма рады!

Ва ўсім сьвеце ў палітыцы адбываецца своеасаблівы конкурс актораў, танцораў, дэкламатараў — назваць можна, як заўгодна. Адно ў СССР, КНР, КНДР конкурсы былі забаронены. Брэжнеў памёр, Маа-Дзэдун таксама. Конкурсы не дазволены пакуль у Паўночнай Карэі ды ў нас. Жыццё, аднак, дыктуе свае ўмовы, і ўсё сканчаецца часам зусім неспадзявана. Нездарма ж 21-га верасня (цікавая дата!) Кебіч выставіў у Доме ўрада ахову на кожным кроку. «Рыльца ў пушку»? А потым хуценька войска цэлае займеў.

Схаластыка

Плятуць-плятуць нешта. Што Кебіч, што Шушкевіч. Доўгія даклады, як калісьці брэжнеўскія. Іх у газэтах ніхто ўжо не чытае, бо сёння няма парторгаў, прапагандыстаў ды агітатараў, якія абавязаны даносіць да масаў сказанае правадырамі. Кебіч, канешне, па-расейску ды са словамі «уважаемые депутаты». А Шушкевіч — не па-расейску, ды без гэтых кебічавых словаў. Але для дэпутатаў родная мова — траянская. На траянскіх трэба, на траянцы! Бо ні расейцы ж, ні беларусы, а — савецкія людзі мясцовага паходжання.

Успамінаецца вядомы Несьцерка. Дыспут з фанавірыстым шкалярком.

Дамовіліся апазіцыя з часткай боль-

шасьці зьняць іх абодвух, але нешта не атрымліваецца. Дзіва што, калі ў Кебіча цэлае войска. Застаецца толькі чакаць: можа, ён перастане плаціць яму жалаваньне, й яно само ўзбунтуецца...

Лёкайская грамата

Нават хітрыя казахі, якія яшчэ нядаўна былі рукамі й нагамі за рублёвую зону, надрукавалі свае «тугрыкі» з барадатымі мужчынамі ў чалмах... З рублямі засталася Закаўказзе. Але ж тамака вайна шутае! Не да грашовай рэформы.

У нас, як быццам, вайны няма. Але без рублёў жыць ня можам. Адна справа, калі ў СССР законы ва ўсіх рэспубліках былі аднолькавыя. Зусім іншая рэч, калі на Беларусі будучы з Новага году расейскія законы, за што нам дадуць крыху расейскіх рублёў. А жыць жа мы ад гэтага лепш будзем. Людзі перакананы: беларускі рубель стане тым, чым ёсьць, г. зн. «лось» будзе 25-й, як на ім пазначана, а не 250 рублямі, але цэны таксама застануцца, таму мы згалеем у 10 разоў! Уся папярэдняя палітыка нашага ўрада пераконвае ў тым, што гэта праўда...

Белнацбанк дае за 1 расейскі рубель то 4 нашых, то 6. А будзе яшчэ горш. Таму для іх адзінае выйсьце — кінуцца, як у вяр, у рублёвую зону. Бо палітыкі — лёкаі, бальшавікі, інакш ня могуць, як мусульманін брыдзіцца сьвініны. Бо інакш трэба праводзіць нацыянальную, а не антыбеларускую палітыку, патрэбна ўласная валюта (вось у чым паратунак!), а каб атрымаць пад яе дэляры, неабходна правесці прыватызацыю. На жаль, бальшавік ня можа рабіць насуперак сабе й адмовіцца ад антыбеларушчыны. На жаль, яго ня выперці з наседжанага месца, хіба што калом. На жаль, шчыры беларус заўжды — інтэлігент, пацыфіст.

Расейскі банк без прымусу дае за латвійскі лат 1500 рублёў. Ён папросту прымае прапанаваныя правілы гульні.

Радок з верша

Прастытуцыю называюць першай у людзкой грамадзе прафэсіяй, журналістыку (па аналёгіі) — другой, а палітыкі, значыцца, будучы ў гэтым шэрагу трэйцімі.

Прадалі Беларусь, прычым, зусім затанна, амаль задарма. Прадаўцы аказаліся занадта праданымі. Значыцца, пакупнік трапіўся зацікаўлены, добры хабар даў.

Гэта пра іх ў 1916-м годзе напісаў М. Багдановіч «прадалі й аддалі ў палон». Нездарма ж верш доўгія дзесяцігоддзі не друкавалі. ЦК КПБ і Кантора мелі пільныя ідэялягічныя кадры. Верш называецца «Пагоня», вось чаму ім на сёсці гэтак карціць зноўку замяніць наш гэрб сярпом з молатам.

П. ГРЭЦКІ.

Г. АСТРОУСКІ.

Наўзамен працоўных месцаў стварылі партыю

Той, хто стала карыстаецца аўтобусным маршрутам № 17, 5 ці тралейбусам № 11, заўжды можа сустрэць людзей, якія пры дапамозе кулясак, кавеняк шукаюць сабе дарогу. Дзіўнага тут мала, бо гэта сьпяшаюцца на працу інваліды па зроку. Вытворчасць, дзе працуюць інваліды, месціцца ў Горадні на вуліцы Дзяржынскага. Каб паспець на працу ў час, і сьпяшаюцца гэтыя людзі. А на прадпрыемстве — ўсё як належыць: праходная з вяртушкай, строгія кантралёры й рэгістратары працоўнага часу. Раней, калі ў былым СССР панаваў разьвіты сацыялізм, тут выпускалася шмат чаго. Зодчыя будаўніцтва камунізма нагружалі інвалідаў працай, плоцячы за цяжкую ручную работу зусім мала (яшчэ некалькі год таму сярэдняя аплата працы інваліда была ніжэйшай у параўнаньні з іншымі групамі рабочых на 80—100 рублёў). Але скалечаныя лёсам людзі не пратэставалі, а былі ўдзячны Богу і партыі камуністых за такі малы заробак і невялічкі, на некалькі чалавек, пакойчык у інтэрнаце.

Дырэктарат таксама ня вельмі дбаў пра рабочых, а больш ціснуў на заваёвы кастрычніцкай рэвалюцыі, шальмуючы тым самым сьляпых, што толькі дзякуючы Савецкай ўладзе інваліды змаглі стаць паўнаважымі членамі грамадства. А чаго было турбавацца дырэктарату? Інваліды працуюць, на іх можна сьпісаць усе свае недахопы. Здарыцца замінка з планам — вінаватыя інваліды, бо іх жа не заставіш працаваць як сьлед і поўны працоўны дзень. Пад размовы аб спецыфічнасьці ўзначальваемага імі прадпрыемства можна было сьпісаць што хочаш, выбіць ільготы, дадатковыя крэдыты з дзяржбюджэту.

На жаль, той час мінуў, і развал Саюза, як у лустры, высьвяціў праблемы прадпрыемстваў для інвалідаў. Па-першае, большасць прамысловых вырабаў, што вырабляюцца рукамі інвалідаў, апынуліся не канкурэнтназдольнымі. Сам выраб гэтых тавараў быў занадта энэргаёмістым. Каб пазьбегнуць крызісу на прадпрыемстве, найперш пачалі скарачаць менавіта такія вытворчыя ўчасткі. Але й гэта не дало адпаведных вынікаў, бо паўстала іншая праблема — кадры. І з гэтай праблемай тут справіліся проста. Узалі ды й скарацілі працуючых пэнсіянераў. А каб хоць чым заняць астатніх, прыдумалі занятак — падзяліць рабочыя месцы. Асабліва «вынаходнікі» пашчыравалі ў цаху надомнай працы, дзе пераважна ручная работа. Дзялілі тут работу як толькі маглі, давалі па 0,5 рабочай стайкі, адпраўлялі ў адпачынак без ўтрымання, скарачалі да трох дзён працоўны тыдзень. У той жа час, калі інваліды фактычна заставаліся без працы, на заводзе вялося будаўніцтва

нікому не патрэбнага цэха. Губіліся сродкі, якія маглі б выкарыстацца на сацыяльныя пытаньні.

Спадар дырэктар, а працуе на прадпрыемстве кіраўніком Народны депутат Рэспублікі Беларусь С. Я. Барсукоў, нават і не падумаў, як бы аблегчыць становішча інвалідаў. Часу на гэта ў яго хапала, але што яму інваліды й прадпрыемства, пошукі новых крыніц сыравіны, новых відаў канкурэнтназдольных тавараў. Ён ўжо даўно ўсё сьпісаў на знішчэньня нібыта эканамічных сувязі, абвінавачваючы ў гэтым невядома каго, бо, на яго думку, сыстэма разьмеркаваньня нават вельмі не

благая. І замест таго, каб шукаць выйсьце, шануюны спадар дырэктар разам з іншымі дэпутатамі ВС РБ ад Беларускага таварыства інвалідаў па зроку распачаў палітычныя гульні. Адным махам яны стварылі Партыю сацыяльнай абароны. Але каго абароніць такая партыя, калі яе лідары на даручаных іх кіраўніцтву заводах ня могуць стварыць элементарных ўмоў існаваньня. А пакуль «стваральнікі» ў асяроддзі дэпутатаў ад інвалідаў па зроку жывуць у эйфарыі ад утварэньня новага палітычнага злучэньня, сьляпяны працягваюць гібець.

Рэзалюцыя

па сацыяльна-эканамічнаму становішчу ў Рэспубліцы Беларусь, прынятая на паседжаньні Савета прадстаўнікоў Беларускага Незалежнага прафсаюза

29 кастрычніка 1993 г.

г. Салігорск

Абмеркаваўшы сацыяльна-эканамічнае становішча ў Рэспубліцы Беларусь, Беларускі Незалежны прафсаюз адзначае, што ў гэты час сітуацыя ў дзяржаве дасягнула той небяспечнай мяжы, калі магчымы сацыяльны выбух.

Вярхоўны Савет і Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь не змаглі зрушыцца нават ні на крок у сьнясе эканамічных рэформаў. Наўзамен рынкавых пераўтварэньняў ідзе ўмацаваньне плянава-размеркавальных мэханізмаў на ўсіх узроўнях выкаўнай улады.

У той жа час, калі ў краінах Прыбалтыкі і Расеі рынкавыя зносіны дазваляюць стабілізаваць эканоміку, даючы магчымасьць прадпрыемствам самастойна зьдзяйсняць эканамічныя пераўтварэньні, што тым самым вядзе да напавуеньня спажывецкага рынку таварамі, паніжэньня ўзроўню інфляцыі, стабілізацыі коштаў, зьніжэньня беспрацоўя й падвышэньня жыццёвага ўзроўню насельніцтва, у Беларусі няма зрухаў у гэтым накірунку. Эканоміка ўсё болей і болей вязьне ў яміне крызісу. Прынятая сыстэма падаткаў канчаткова робіць прадпры-

емствы банкрутамі. Карупцыя, злачыннасьць, хабарніцтва разьяздаюць грамадства. Праваахоўныя органы, фінансуючы зь бюджэта, за лік падаткаплацельшчыкаў вядуць абарону толькі вузакланавай да гэтуй існуючай партыйна-дзяржаўнай намэнклятуры, якая пры дабразчылівасьці Вярхоўнага Савета і Савета Міністраў працягвае раскрадаць агульнанародны плён. У той жа час прымаюцца законы, скіраваныя на тое, каб канчаткова замацаваць адхіленьне пераважнай часткі насельніцтва рэспублікі ад створаных некалькімі пакаленьнямі багацьцяў.

Усё гэтае бязьмежжа ставіць у немагчымыя ўмовы тых, хто стварае гэтыя багацьці.

1. Ацэньваючы працу Вярхоўнага Савета як нестаноўчую і давёўшую к відавочным правам у вобласьці заканадаўства, што даваў эканоміку рэспублікі да краху, а грамадзтва паставіла на мяжу сацыяльнай катастрофы, мы лічым, што Вярхоўны Савет Рэспублікі Беларусь сучаснага скліканьня скарыстаў свае магчымасьці, і патрабуем датэрміновых выбараў Вярхоўнага Савета не пазьней вясны

1994 года.

2. Даючы ацэнку палітыцы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь пад кіраўніцтвам Вячаслава Францавіча Кебіча як антынароднай і антынацыянальнай, накіраванай да развалу эканомікі і паніжэньня жыццёвага ўзроўню працоўных, якая служыць толькі для падтрымкі захаваньня свае пазіцыі камуністычнай намэнклятуры, мы патрабуем на чарговай сесіі Вярхоўнага Савета прыняць рашэньне аб датэрміновай адстаўцы Савета Міністраў на чале з Вячаславам Францавічам Кебічам. Для часовага кіраваньня дзяржавай патрабуем стварэньня кааліцыйнага ўраду.

Незалежны прафсаюз зьвяртаецца да ўсіх працоўных Рэспублікі Беларусь, да ўсіх тых, хто не жадае болей пераносіць усе гэтыя незаслужаныя цяжкасьці, падтрымаць нас у вышэй згаданых патрабаваньнях. Ваша падтрымка — гэта наша сіла.

Прынята адзінагалосна Саветам прадстаўнікоў Беларускага Незалежнага прафсаюза гарніжоў, хімікаў, нафтапрапарцоўшчыкаў, транспартнікаў, будаўнікоў, энэргэтыкаў, а таксама — прадстаўнікоў іншых галін Народнай гаспадаркі.

ГРАМАДЗТВА

Вялікі «адкрывальнік»

Есьць кіраўнікі, якія ўсё жыццё працуюць дзеля самаўсваення. Пішуць розныя загады, ад якіх карысці аніякай, а шкоды нямала. Але затое начальства можа пахваліць іх за энэргічную ініцыятыўнасць. Старэйшыя чытачы памятаюць, як яшчэ ў 1974 годзе новы рэктар Гарадзенскага пэдаггічнага інстытута А. Бадакоў аддаў загад выкарчаваць усю зеляніну вакол будынка інстытута. Шматшуму было вакол той «падзеі», нават «Вожык» умяшаўся.

За апошнія 20 гадоў кіравання гэтай ВУН нямала адбылося такіх падзеяў, усцыхавых таварышам Бадаковым. Ня будзем успамінаць пра звальненні ці цкаванні нацыянальна свядомых кадрў, як, скажам, стварэнне па ініцыятыве рэктара непры-імальных умоў працы для слыннага

гісторыка Міхася Ткачова, або пра вербаванне кадрў з далёкіх ад Беларусі мясцінаў, а прыгадваем новыя ініцыятывы таварыша Бадакова.

Так, сваім росчыркам пра безабмеркавання на Вучонай радзе універсітэта ён «рэфармуе» філіялі-гічны факультэт у «факультэт філіялі-гіі народаў РБ», тым самым адмяняючы дзяржаўныя канстытуцыйныя акты і яшчэ пакуль што не прынятую Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь, якія гавораць, што нашу дзяржаву ўтварае адзіны беларускі народ, у склад якога ўваходзяць усе нацыянальнасці, што пражываюць на Беларусі. Які прэзэрвівец гэты рэктар! Акрамя беларускага ён адкрыў яшчэ шэраг народаў на Беларусі! Ці не гукаецца табе, паважаны чытач, за назвай згаданага факультэту чырвона-

карычневых «Кангрэс народаў Белару-сі»? Але даруем сабе гэтую ілюзію, нават ведаючы камуністычныя сімпа-тыі тав. рэктара. Дазволім сабе толькі суцішыць неабгрунтаваны спадзя-ванні прадстаўнікоў нацыянальных меншасцяў: факультэт робіцца не столькі дзеля іх, колькі дзеля таго, каб захаваць і надалей гэты буйны і моцны сродак русіфікацыі як беларусаў, так і саміх нацменшасцяў.

Аднак гніяльны адкрыццё таварыш рэктар робіць ня толькі ў сацыяльна-палітычнай тэорыі і практы-цы, але і ў самой беларускай мове, якою, дарэчы кажучы, за столькі гадоў жыцця і працы на Беларусі мог бы чалавек і з сярэднімі інтэлектуаль-нымі здольнасцямі авалодаць без «адкрыццяў».

Так, у адным з загадаў (ад 02.7.92) ён загадвае планавач на-грузку «за разлікам на групу не больш чым 2 гадзіны ў нядзелю (падкрэслена мною — Р. П.) на пра-цягу вучэбнага працэсу».

Выкладчыкі, якіх тычыўся гэты загад, былі нямала расчараваны неаб-ходнасцю працаваць яшчэ і ў нядзе-лю хай сабе нават толькі па дзеве гадзіны, але дачытаўшы яго да месца, дзе «праца па сумяшчальніцтву» дазвалялася «... ў адпаведнасці з п. 1 сапраўднага загада, сучаснылі-ся, бо ўцямілі, што ў А. Бадакова ёсць «сапраўдныя», а, значыць, і несапраўдныя загады. І сапраўдны загад ня можа прымушаць працаваць іх яшчэ і па нядзелю за іх сціплыя зарплаты. І правільна зрабілі, калі засталіся ў нядзелю дома».

Што-што, а з такім адкрывальнікам на працы не занудзіся! А калі ты, шануючы чытач, спытаеш, а ці ёсць карысць з камандзіра, які нават загад грамадзян ня можа аддаць, то я асмелюся сцвярджаць, што гэтае пытанне рытарычнае, бо адказу не патрабуе, і што такіх «адкрывальні-каў» нам дасталося ў спадчыну ад камуністычнага рэжыму безьліч на кожным узроўні...

Радзівон ПІЛЬНЫ.

Беларусі патрэбна свая царква

У старажытнай прымаўцы гаворыцца так: «Калі вялікія сварацца — малыя вый-граюць».

З задавальненнем назіраў, як па-ляпшаліся ўзаемаадносіны паміж пра-васлаўнай царквой і касьцёлам. Відаць, у Маскве і ў Ватыкане пасля доўгага адмаўлення зразумелі, што надышоў час збліжэння. Пакрысе пачалі з'яўляцца новыя прыходы праваслаўных у Еўропе і каталікоў у Расіі. Маскоўска-Ватыканская адліга пазытыўна адбілася і на зямлі Белар-усі. Дзе-нідзе паміж канфэсіямі пачалося супрацоўніцтва. Загаварыла словам Боскім і адроджаная Вунія.

На жаль, паразуменне працягва-лася нядоўга. А з цягам часу перарасло ў адкрытую канфрантацыю.

Маскоўскія духоўныя саноўнікі абвіна-вачвалі Ватыкан у тым, што ён вярбе сабе вернікаў у розных краінах СНД. Абвіна-вачванні зверху падхапілі на месцах. Асабліва зацята падтрымліваюць маскоў-скіх братаў беларускія сьвятары. Яны на старонках рэспубліканскіх газет пачалі бэсьціць і каталікоў, і вуніяў.

А тым часам, каб паказаць сваю паслядоўнасць у супрацоўніцтве, у Поль-шчы пачалі праводзіцца экуменічныя дні розных канфэсій, дзе сьвятары-каталікі раіць сваім вернікам пайсці ў царкву. Тое ж самае назіраецца ў праваслаўных прыходах.

Што ж тады адбываецца на тэрыто-рыі незалежнай Беларусі?

На мой погляд, кансэрватыўная ра-сейская праваслаўная царква жадае зноў-ку панаваць на Беларусі. Для гэтага яна абвінавачвае Ватыкан у экспансіі на Усход.

Але чаму праваслаўе прайграе на Беларусі? Тут ёсць два галоўныя моманты. Першы: каталіцызм — больш прагрэсіўная вера, яна патрабуе ад вернікаў выконваць значна меней дагматычных заветаў. Другі — каталіцкія сьвятары ахвотней су-працоўнічаюць з моладдзю, выконваюць імшу на беларускай мове. Ці ёсць што-небудзь з гэтага ў праваслаўных прыходах? На жаль, нічога з вышэй пералічанага ў царкве не ўбачыш і не пачуеш.

Крыніцы здароўя

Непадалёк мястэчка Дзятлава ад-былася ўрачыстая прэзентацыя новага на Гарадзеншчыне лекавага санато-рыя «Радон».

Новая здраўніца месціцца на сутыкненні дзвюх рэчак Паніквы і Моўчадзі. Непадалёк крыніцаў лека-вага радону красуецца рэзліквенны лес. Бліз лесу будаўнікі, а ўзводзілі санаторый Зэльвенская і Казлоўшчы-нская ПМК міліярацыі, ствараюцца цэлая нітка штучных азёраў. За зіму будаўнікі добраўпарадкаваюць берагі азёраў, ствараюць на іх адмысловыя пляжы, дзе будуць улічаны патраба-ванні ўсіх групаў хворых.

Днямі санаторый дзеля апраба-вання абсталявання ў аддзяленні для хворых апорна-рухавага апарату прыняў першых пацыентаў. Падтры-маць свае сілы сюды прыехалі менчукі, масквічы, калінінградцы і санктпецбургжы. Перыяд адапта-цыі і станавлення ў хворых прайшоў на выдатна. Тыя, хто падлекаўся — выказвалі жаданне прыехаць яшчэ.

Акрамя аддзялення, якое лякуе захворванні апорна-рухавага апарату, неўзабаве будуць адчынены яшчэ два аддзяленні для лекаў нервовых і гінэкалагічных захворванняў.

З увядзеннем гэтых падраздзя-ленняў санаторый адначасова зможа прыняць звыш 400 чалавек.

Дарэчы, пераважная частка пала-таў разлічана на 1-2 чалавекі. Есьць нумары-люксы, якія ўяўляюць сабой гасцёўню і спальню. Галоўнае ля-чэнне ў санаторыі — радонавыя лазьні. Але пэўную ролю будуць адыгрываць і фізіятэрапэўтычныя га-бінэты, масажныя, гразелячэбніца і многае іншае, што створыць вы-датныя ўмовы для адпачынку і працы. І каб гэта ўсё адпавядала рэчаіснас-ці, сёлета тут закуплена айчынных і замежных лекаў больш як на 2 мільёны рублёў. А з Нямецчыны ад беларуса на эміграцыі спадара Мель-ніка прыйшоў гуманітарны груз.

Г. У.

Старасць — не радасць

У народнай прымаўцы гаворыцца так: «Самотнасць у старасці — гэта трагедыя. Вады і то няма каму падаць».

У цёплы час года старым людзям лягчэй. А вось зімой ім вельмі цяжка. Няма сілы прынесці дроў, каб натапіць печ, холад «каймае» старыя косці. Цяжка пайсці да крамы купіць сёе-тое з харчавання. Зіма для такіх людзей нярэдка канчаецца трагічна. А такіх людзей у вёсках нямат.

Ня першы год пакуе самотніца Надзея Каскевіч. Ёй мноства разоў прапаноўвалі ўладкавацца ў інтэрнаце для састарэлых, бо хатка яе больш за ўсё нагадвае сьвіран. Не згаджалася Надзея пакідаць сваю хату, бо ўсё ж свая, мазалімі нажытая.

Неяк занемагла кабета ў мінулую зіму, а якраз на двары стаяў моцны мороз. Суседзяў побач не было. Вынік — Каскевіч абмарозіла абедзь-ве нагі. Лекары насілу далі рады вылекаваць старую.

Як жа аблегчыць такім людзям старасць? Пытанне не рытарычнае, і яно не аднойчы ўздымалася на нарадах самых розных узроўняў работнікаў мэдыцыны. Пабудаваць інтэрнат ня так проста. Трэба шмат грошай. А дзе іх знайсці?

Цікавы падыход да праблемы знайшлі ў Скідалі. Тут на першым паверсе будынка гарадскога шпітала стварылі сацыяльнае аддзяленне для адзіночкі і састарэлых. Па задуме галоўнага лекара шпітала А. Ярмало-віча ў аддзяленні можна размясціць некалькі дзесяткаў чалавек, якія знойдуць тут ня толькі прытулак і лекі, а і шмат сяброў. Пакуль што такіх людзей у аддзяленні сем чалавек. Уладкаваліся яны па двое ў адным пакоі — так весялей.

Ці будзе іх тут болей? Сёння сказаць цяжка, бо небаракі хоць і адчулі да сябе ўвагу, а ўсё ж сумуюць па пакінутай роднай хаце. Вось што распавяла пазаштатнаму карэспандэнту «Пагоні» М. А. Неў-гень: «Мне хоць і 83 гады, але калі пацяплее, вярнуся да сваёй хаты. Хачу садзіць агарод, дыхаць свежым паветрам. А затым глыбокай восень-ню зноўку вярнуся сюды, каб лягчэй перажыць халады, адзіноту».

І. БАРЫСАУ.

На здымку: М. А. НЕЎГЕНЬ.
Фотаздымак аўтара. 231761г. Скі-даль, вул. Шчаглова, 36-А.

ГІСТОРЫЯ І СУЧАСНАСЬЦЬ

Агітатары за калгасы слоў на вецер ня кідалі

Страціўшы надзею шляхам агітацыі заманіць у калгасы асяродак Пінскай шляхты, бальшавіцкія агітатары з пахвальбы калгаснага жыцця пераходзілі на прамыя пагрозы Поўначчу, Калымой, Салаўкамі. Хутка пасля пагрозыліх заяў з гаспадарак пачалі знікаць цэлыя сем'і. Напалоханыя шляхцюкі пацягнуліся з просьбамі аб прыняцці ў калгас. Сярод іх быў і мой дзед. Пра тыя трагічныя падзеі ён успамінае так:

«Напрадвесні 1949 года па нашых вёсках распачалі сноўдаць бальшавіцкія ўпаўнаважаныя. Мы думалі, што яны, як звычайна, будуць збіраць дадатковы падатак, таму сьпяшаліся хутчэй засяць палеткі, бо ведалі, што ўпаўнаважаныя забяруць апошняе. Нашы перасяцярогі на гэты раз ня спраўдзіліся. Упаўнаважаныя раз'ядкалі па селішчах і агітавалі, каб людзі запісаліся ў калгас. Шляхта слухала, але дабравольна ісьці ў калектывную гаспадарку не сьпяшалася. Вельмі ўжо было шкада ўласнай маёмасці, якая, па словах тых жа агітатаратаў, павінна была стаць агульнай. Адчуўшы, што словы не знаходзяць адпаведнай падтрымкі, агітатары пачалі ўсім пагражаць расправай. Тое, што яны рабілі пагрозы сур'ёзна, мы зразумелі хутка.

Яшчэ ня паспела закаласіцца збажына, як па акрузе папаўзлі чуткі, што на чамі бязьследна знікаюць

цэлыя сем'і. Аўтары гэтых страшных аповядаў узгадвалі, што суседзі знікшых чулі, як ноччу вурчала машына. Чулі, як галасілі людзі ад нечаканай бяды. Страх і роспач напоўнілі нашыя хаты. Я ведаю, што многія сем'і клаліся спаць не распрабуючыся, замест падушкі клалі пад голаў клункі з харчам, запасной вопраткай. Асабіста ў нашай хаце я загадаў рабіць наступнае: павязчаўшы, дзеці разам з маёй цешчай ішлі спаць у гумно, якое было воддаль ад хаты. Рабілася гэта дзеля таго, каб хоць хто застаўся на бацькаўшчыне, бо там, дзе анікі папераджальных захадаў зроблена не было, вывозілася ўся сям'я цалкам. На ўсялякі выпадак, калі нязваныя госьці будуць пытацца, дзе астатнія, мы дамовіліся казаць, што яны ў гасцях у сваякоў у суседняй вёсцы. Ня ведаю, ці стрымала б гэта катаў. Але зараз, праз столькі год, думаю, што такі адказ мог стварыць шмат праблемаў сваякам. На шчасце, бяда нас абыйшла, бо людзі мала-памалу панеслі заявы аб уступленьні ў калгас. Твая бабуля, а мая жонка, глядзячы на іх, таксама пачала прасіць мяне зрабіць так, як робяць аднавяскоўцы. Апраўдваючы сябе, яна казала: «Калі добраахвотна ўступім у калгас, то хоць у сваёй хаце застанемся, а так, хавайся-ня хавайся, ўсё роўна трапім на поўнач і згінем».

Я аднёс сваю заяву ўпаўнаважана-му. Той, прачытаўшы яе, з пагардай зазначыў, што ў савецкай улады ёсць спосабы прымусіць падпарадкоўвацца неслухаў-кулакоў.

Пасля ўступленьня ў калгас усіх, хто яшчэ застаўся з сялянамі, да нас прыехаў сакратар бальшавіцкай партыі з вобласці. Ён падзякаваў ўпаўнаважанага за выдатна выкананую працу і даў назоў нашаму калгасу — «Іскра». Толькі тут мы зразумелі, што такое калгаснае жыццё. Адным заадам наезжага старшыні па прывішчу. Скорай нашы землі былі адабраны ў калгасную маёмасць. Калі ж надышла восень, то сьледам за зямлёй пачалі забіраць коней, зброю, фурманкі. У больш заможных гаспадароў забіралі вялікі, малатарні. Адаючы сваю ўласную маёмасць, мы спадзяваліся, што з цягам часу

нам заполяць. Але нашы спадзеўкі былі марнымі.

Забраўшы статак на калгасны падворак, савецкія ўлады пачалі думаць, як будаваць стойлы. Сваімі сіламі яны не жадалі штосьці зрабіць і пачалі забіраць у нас хлявы, клеці. У каго не было чаго забраць, выганялі на прымусовыя працы па нарыхтоўцы лесу.

Не жадаючы аддаваць збудаванае ўласнымі рукамі, многія пачалі паліць свае гаспадаркі. Наехаўшыя з гораду міліцыянты доўга шукалі ворагаў савецкай улады. Многіх падазронах забралі ў сьледчы ізалятар, адкуль ужо ніхто не вярнуўся.

Наўменне кіраўніцтва калгасу гаспадарыць на зямлі ў першую ж зіму прывяло да голаду.

Занатаваў Г. АСТРОЎСКІ.

Непатрэбныя ўплывы імперскіх дабрадзеяў

Як вядома, яшчэ задоўга да камуністычнай рэвалюцыі шмат хто з расейскіх багачаў уцякаў за мяжу, нібы тыя напалоханыя зайцы, каб ня пашкодзілі іх вяльможную скуру. Аблюбоваў яны прывабную Францыю, дзе вясёла разгульвалі з прыгожымі паненкамі, любаваліся на Эйфелеву вежу. Гэтакаса спадбаліся ім і іншыя заходнія краіны.

Аднак ня сьпіячы спакойна тым фарысеям і іх нашчадкаў з тае нагоды, што набылі сваю незалежнасць іх «малодшыя» браты — беларусы і ўкраінцы. Маўляў, ніколі і ніякай Беларусі не было, а яе папросту выдумалі некалі самі расейцы. Толькі вырасла гэтая думка з таго, што за мяжой ні беларусы, ні ўкраінцы не хацелі з імі нават знацца. Быў адзін выпадак у Канадзе, дзе жыло ў той час шмат беларусаў і ўкраінцаў. Гэта былі звычайныя эмігранты, якія ехалі туды часова не ад добрага жыцця. Завідкі бралі «старэйшых» братоў, што беларусы і ўкраінцы маюць добрыя заробкі і павагу сярод гаспадароў. Сталі яны пераконваць кандацка, што гэта ніхто іншы, як ворагі. Часткова ім гэта прапаганда ўдалася, і ў 1914 годзе за свой кошт яны пачалі будаваць канцлягеры, куды і заганылі нашых людзей. Праўда, гэтую хлусьню выкрылі, і за дрот трапілі самі зацэйнікі.

Цяпер, калі Беларусь і Украіна нарэшце атрымалі сваю даўгачаканую незалежнасць, я перакананы, што нашыя народы ніколі не стануць калоніямі імперыі. Хоць, разумею, шлях гэты яшчэ далёка ня скончаны. Мяне толькі здзіўляе тое, што прадаўжальнікамі імперскіх ідэй зьяўляюцца жыхары Беларусі, пра якіх узгадваўся ў артыкуле «Тэорыя, выцягнана з бальшавіцкага куфэра» у адным з нумароў «Пагоні». Няўжо гэтыя людзі дагэтуль не разумеюць, што Беларусь даўно ўдыхнула свабоды і яе не зманіш назад такімі дармовымі ласункамі, якімі частаваў Жырыноўскі галодных дзетак у Маскве.

Нядаўна даваўся пабываць на Смаленшчыне і Браншчыне, адкуль паходзіць мая жонка. Колькі памятаю, яшчэ цешча адпавядала, што там жылі і жывуць беларусы, аднак і дагэтуль няма для іх беларускіх школаў і культурных асяроддзяў. А ёсць яшчэ і людзі, якія памятаюць, як іх зямлі далучалі да Расеі. Прыходзілі ў хату камісары ў скураных куртках, клалі на стол сьпіс і казалі, што

з гэтага моманту чалавек будзе называцца рускім, а не беларусам і за гэта трэба паставіць подпіс. Зразумела, што кабура ад нагана была ў гэты момант разшпілена — на ўсякі выпадак...

Не магу ўцяміць яшчэ адно. Як у «старэйшых» братоў і дагэтуль, калі гістарычная праўда аб беларусах паўстала, калі краіну прызнаў увесь сьвет, хапае нахабства ўсё ж навязаць ёй двухмоўе і іншае імперскае начыньне. І як можна павяжаць тую імперскую эміграцыю, якая з-за горкі ўсё яшчэ працягвае сеяць недавер паміж народамі.

Нарэшце нагадаю ўсім гэтым «дабрачыніцам» добра вядомую народную прымаўку: «Хто сее вецер, той буры пажынае»...

В. СЕГІН,
пінсканец.

Лёс гэрба вырашаны!

Неаднаразова чытачы газеты выказвалі абурэньне наконт таго, што будынак Гарадзенскага аблвыканкама па-ранейшаму «упрыгожвае» гэрб БССР, і пыталі, калі ж на яго месцы зьявіцца Пагоня. У ліпені загадчык агульнага аддзела аблвыканкама М. Шмыга казаў, што ёсць яшчэ час, бо на зьмену сымболяў адведзена два гады, што вядуцца перамовы з гарадзенскім камбінатам мастацтваў аб вырабе Дзяржаўнага гэрба рэспублікі, запэўніваю, што ў хуткім часе будынак будзе мець належны выгляд.

Але на календары ўжо другая палова лістапада, а «воз і ныне там»: на аблвыканкаме па-ранейшаму вісіць гэрб БССР. На гэты раз загадчык агульнага аддзела выканкама паведаміў, што нядаўна заключана дамова з мастацкімі майстэрнямі наконт выраба Пагоні, што каштаваць гэта будзе крыху болей 9 мільёнаў рублёў і да канца бліжэйшага года гэрб павінны зрабіць. Зараз таксама прапрацоўваецца варыянт выраба яго скульптурна-рам Салатыцкім, бо, калі дамаўляцца напрамую, гэта будзе каштаваць прыкладна на два мільёны рублёў меней. Маркуецца, што дзесьці ў пачатку будучага года Пагоня, нарэшце, зойме сваё месца.

А. Д.

Габрэі Палесься: вытокі й культура

У кастрычніку ў Берасьці распачаў працу новы навуковы Цэнтр па вывучэньню гісторыі і культуры габрэяў Палесься. Яго заснавальнікам сталі выкладчыкі і студэнты гістарычнага факультэта мясцовага пэдагагічнага ўніверсітэта. Дарэчы, і месцішча Цэнтр на кафедрэ ў гісторыкаў.

Асноўнай мэтай Цэнтр ставіць арганізацыю і каардынацыю намагаўняў навукоўцаў па вывучэньню беларуска-габрэйскай культурна-гістарычнай спадчыны на Берасьцейшчыне. Плянуюцца правядзень-

не навуковых канфэрэнцый, выданьне і перавыданьне кнігаў і рукапісаў, стварэньне навуковай бібліятэкі па габрэістыцы. Дарэчы, ужо выдана першая кніжка Я. Разэнблага (дырэктар Цэнтра) «Жизнь и судьба Брестской еврейской общины XIV — XX ст.».

Усіх зацікаўленых асоб і арганізацый Цэнтр запрашае да супрацоўніцтва. Зьвяртацца на адрас: 224003, г. Брэст, вул. Касманаўтаў, 21. Пэдаггічны, гістарычны факультэт. Цэнтр габрэіскай гісторыі і культуры. Тэлефон: 3-97-00, 3-01-39.

С. ПІВАВАРЧЫК.

Брыгада «сьпецназа»

Не, не пра ўзброеных аўтаматамі ды нажамі дэсантнікаў тут пойдзе гаворка. І не пра спэцыяльныя брыгады па барацьбе з бандытызмам і тэрарызмам. Брыгады паляводаў маюць поўнае права на ганаровае званьне — брыгады «сьпецназа». Чаму? Ды таму, што паляводаў заўсёды пасылаюць туды, дзе найбольш цяжкая праца, дзе здарылася ЧП калгаснага маштаба. Сапсаваўся ў калгасе адзіны пагрузчык. Паляводы ўручную, шуфлямі ды рыдлёўкамі груззяць угнаёньні на машыны пад праліўным дажджом. На фэрме зламаўся транспарцёр — горбы гною вышэй кароў. Выклікаюць паляводаў, і тыя віламі выносяць з фэрмы горбы гною. Згніло ў калгасе тон трыста буракоў, і паляводы з мужнасьцю лезуць у гнілую бураковую твань і чысьцяць ад гнілых буракоў сіласную яму, куды «разумнае» начальства дадумалася класьці на захаваньне буракі, зьверху затрамбаваўшы тоўстым-тоўстым слоём саломы і торфу. Здох племянны жарабец, якому, пэўна, надакучыла ржаць над калгасным ладом жыцця, брыгадзір і тут кліча «сьпецназаўца» — ідзі, Пеця, скуру здымі. Салюра ў камбайнаў скончылася — дывэрсія Масквы, анятож — «сьпецназ» косы ў рукі ды ў атаку. Ура! За Ста... цьфу чорт! За вольную незалежную Беларусь! Наперад!

Вопратка сьпецназаўца таксама досыць каларытная. Зашмальцаваная да рэшты ватоўка, старыя кірзачы або гумовыя боты, нават зімою, бо хто ж у валёнках у гной палезе. На галаве, заміж шлема кепка або шапка-вушанка. А ў прыгожай паловы — пару хустак на галаве, каб цяплей было. Рукавіцы-сьпяццоўкі выдаюць усім: і кармачам, і мэханізатарам, і конюхам, але толькі не «сьпецназаўцам». Правільна начальства думае: «сьпецназ» на тое і «сьпецназ», каб голымі рукамі біў супастатаў, то біш зімой фэрмы ад гною ратаваў. Хаця зімой і іншай работы хапае.

Быў адзін выпадак: рагулі-красулі да таго распанелі на калгасных харчах, што гнілую салому адмовіліся есьці. Падавай ім, маўляў, экзатычныя

далікатэсы, а нятэ з голаду перадохнуць. «Сьпецназаўцы» й тут не разгубіліся, засунулі сякеры за пояс ды пайшлі лес пляжыць. Поўны прычэп сасновых лапкаў насеклі. І ачунялі рагулі-красулі, пакаштаваўшы далікатэсу, у якім было шмат вітаміну «С» ды іншых карысных для здароўя рэчываў. Шкада, канешне, загубленых хвойкаў, але й не на такія ахвяры пойдзе «сьпецназ», каб захаваць пагалоўе дойнага статку і напайць родны беларускі народ цёплым парным малаком.

«Сьпецназ» — гэта элітарныя брыгады, сюды трапляе ня ўсякі з вуліцы, а толькі самыя вопытныя, трывалыя й непераборлівыя. Адным словам тыя, каго перамагчы немагчыма. Глядзіш, бывае, на сямідзесяцігадовую «сьпецназаўку», якая выйшла на бітву з сенам, і захапленне цяжка стрымаць: так з віламі ўвіхаецца, куды лепш, чым Брус Лі са сваімі нунчакамі. Сапраўды, ёсць жанчыны ў нашых «сьпецназах».

Заробак у брыгадзе «сьпецназа» таксама асобны, «сьпецназаўскі». За працоўны гэрвізм і мужныя подзьвігі ім плацяць у 1,5—2 разы меней, чым іншым звычайным калгаснікам. А яны й ганаратца — вось мы якія нязвычайныя. У нас нават заробак не такі, як ва ўсіх.

Часам у брыгаду «сьпецназа» ссылаюць у выхаваўчых мэтах вінаватых у злоўжываньнях калгаснікаў. Выклікае старшыня якогась трактарыста або пастуха «на кавёр» і крычыць: «Зноў учора п'яным ваяўляўся ў рабочы час? Марш на тры месяцы ў брыгаду!»

Так што працуюць у «сьпецназе» толькі самыя маральна вытрыманыя й ідэяна загартаваныя фанатыкі калгаснага ладу. Яны й кормяць нас танным хлебам і булкамі з макам, малаком і кэфірам, мясам і каўбасамі. Пакуль яны ёсць — будзе існаваць прыгонна-калгасны лад і будуць тлустымі й багатымі чырвоныя памешчыкі. Дык сьхілім голавы перад «сьпецназаўцамі», перад іх раманнасьцю, цяплівасьцю й рабскай пакарай.

Андрэй ПЯТКЕВІЧ.

ВАЙНА І ЛЮДЗІ

Алесь ЧОБАТ

Армія Краёва

V. «Толькі не тшэба мовіць глосьне...»

Калі восенню 1943 году быў забіты гаўляйтэр ГК «Беларусь» В. Кубэ, новага гаўляйтэра Гітлер не прызначыў — у такіх выпадках на падставе цыркуляра ад ліпеня 1941 году цывільная ўлада пераходзіла да камандзіра СС і паліцыі. Такім чынам, гэнэрал СС К. фон Готтбэрг сканцэнтраван у сваіх руках усю цывільную і ваенную ўладу — дарэчы, ёсць версія, што менскае СД ведала пра падрыхтоўку замаху на В. Кубэ, але дазволіла падполью ажыццявіць гэтую акцыю...

Ня могуць даць рады з савецкімі партызанамі й ня маючы ўласных рэзэрваў, Готтбэрг мусіў шукаць іншых варыянтаў. Па-першае, ад восені 1943-га немцы пачалі аточваць партызанскія зоны г. зв. «умацаванымі вёскамі», дзе аселялі паліцаяў з 7-тысячнай «россійскай» брыгады Камінскага, некалькі тысячаў казакаў і г. д. Па-другое, былі адноўленыя беларускія паліцэйскія батальёны, арганізацыя якіх была спыненая вясной 1942-га ў сувязі з канфліктамі Готтбэрга й Кубэ, а 23 лютага 1944 году была абвешчана мабілізацыя ў Беларускаю Краёвую Абарону. Зрэшты, не адны немцы шукалі сабе папалчкі — ад лета 1943 году зьявілі тактыку й штаб П. Панамарэнка: калі раней прапагандавалася «сьмерць здраднікам!», то цяпер была «арбешчаная ўсенародная партызанская вайна», абяцалася дараваць тым, хто паддаўся ворагу й «часова» пайшоў служыць, а потым «осознаў» і г. д. І на працягу 1943 году на бок партызанай перайшлі тысячы людзей з дапаможных і паліцэйскіх падраздзяленняў. Беларусы, расейцы, чэхі, «мусульмане», казакі... Найбольшай акцыяй быў пераход на бок партызан паліцэйскай брыгады М. Гіль-Радзёнава ў 2,5 тыс. байцоў — брыгада адразу ж атрымала найменне «1-й Антыфашыстоўскай», нягледзячы на тое, што шмат разоў удзельнічала ў карных апэрацыях і мела рукі ў крыві па локах.

У пошуках магчымых саюзнікаў немцы, якія ўважліва сачылі за эскаляцыяй савецка-польскага канфлікту, вырашылі перацягнуць на свой бок камандзіраў АК. І ў асобных выпадках дабіліся поспеху. Памянуць вышэй капітан А. Пільх-«Гура» ужо 9 снежня 1943-га году заключыў з немцамі пагадненне й атрымаў ад іх зброю й амуніцыю да канца акупацыі. У той жа час аналагічнае пагадненне заключыў камандзір Надзёманскага злучэння АК паручнік Ю. Сьвіда-«Лех», — па асобных звестках, непасрэдным выканаўцам быў камбат Ч. Заёнчкоўскі — «Рагнэр», — і зімой і вясной 1944-га атрымаў ад немцаў пяць транспартаў зброі. Санкцыю на гэта даў камэндант акругі падпалкоўнік Я. Правдзіц-Шляскі (пс. «Борсук»). Супрацоўніцтва з немцамі ў Наваградзкай Акрузе дасягнула такіх памераў, што ГК АК у Варшаве 17 студзеня 1944 году выдала катэгарычны загад спыніць усялякія кантакты з ворагам, — Варшаву паведамілі хутчэй за ўсё ахвіцэры сувязі таго ж VIII УБК: з дапамогай Т. Зана быў адладжаны шлях чыгункай з Варшавы праз Беласток — Горадню да ст. Рыбніца, а потым лясамі праз Васілішкі ў раён Суботнік; дарэчы, «Саблеўскі» вясной 1944-га атрымаў такім спосабам 55 ахвіцэраў і баявікоў і каля 200 адзінак зброі...

Гэта падцвярджаецца тым, што калі ў сакавіку 1944 году адбыўся палявы суд на «Лехам»-Сьвідай, «Рагнэрам»-Заёнчкоўскім і «Грубым Барт-

кем»-Стыпулай у в. Вайковічы пад Шчучынам, то старшынёй суда быў менавіта камандзір VIII УБК Б. Пясецкі-«Саблеўскі», а раён суда прыкрывалі дзве роты з яго батальёна — прыкрывалі, дарэчы, недарэмна: «Рагнэр» прыбыў на суд на чале сваёй коннай разведкі... «Лех»-Сьвіда ўзяў віну на сябе і быў асуджаны на расстрэл. Але на судзе прысутнічалі як назіральнікі Я. Правдзіц-Шляскі і прадстаўнік ГК АК маёр М. Каваленкевіч-«Котвіч». Апошні на падставе дакумента ГК «адтэрмінаваў» выкананне прысуду і заявіў, што «Лех»-Сьвіда... адклікаецца ў Варшаву! На месца «Леха» быў пастаўлены «Рагнэр»...

А ў маі 1944-га батальёны «Рагнэра» высадзіліся на левы бераг Нёмана і павялі наступленне супраць савецкіх партызан 1-й Баранавіцкай брыгады: паводле савецкіх звестак, палякі страцілі 46 забітымі і 52 параненымі, але, напэўна, страты з савецкага боку былі ня меншымі.

А вось замалёўка з натуры тых дзён у кнізе Ю. Мацкевіча «Ня трэба гаварыць у голас», Лондан, 1965 год:

— ... Пакуль што спакой. Немцы паціху даюць нам зброю — лічыцца, што мы яе здабываем — і не крадуць. За гэта хочучы, каб мы выдушылі савецкую партызанку. Калі наш атрад сустракаецца з жандарамі на дарозе, адны глядзяць у адзін бок, другія ў другі — і гэтак разыходзяцца, як лялі. А нядаўна лідзі гзбітскамісар «здэў» нам увогуле ўвесь свой «гзбітс», каб мы ачысцілі павет ад бальшавікоў... І мы «ачышчаем», як удецца. Хаця... ужо дайшло да таго, што наш камэндант пры поўным парадзе: тры зорачкі на «рогатыцы», «маўзэр» на пасе, на казлах брычка польскі жаўнер — сярод белага дня заяжджае ў месца да нямецкай камэндатуры. Выходзіць іх камэндант, салютуюць, ідуць на нараду... Выходзяць, салютуюць — наш сядзе ў брычку і едзе ў лес. Вось так робіцца...

На свае вочы Мацкевіч бачыў вось што. Калі 23 лютага 1944 году К. фон Готтбэрг абвясціў мабілізацыю ў Краёвую Абарону, то з **Лідзкім** **нага пляну было выключанае правабражка Нёмана** — мелася на ўвазе, што гэта **тэрыторыя АК** і што мабілізацыя там будзе «польскай»! Пра што і сьведчыць выключна **ахвіцыйны** дакумент — справаздача прадстаўніка ГК АК з Наваградзкага ваяводства:

«... Шчучынскі павет уваходзіць у склад Лідзкага гзбітскамісарыату. Гэта астравок Рэчы Паспалітай, дзе мясцовыя нямецкія ўлады дэманструюць мансімум цярплівасці і разуменьня ў адносінах да арганізаваных і ўзброеных палякаў. Шчучынскі павет нагадвае наваколле Жлобіна і Бабруйска часоў Доўбара-Мусніцкага (камандзір польскага корпуса на савецкай тэрыторыі ў 1918 годзе — аўт.). Нямецкая ўлада існуе толькі ў мястэчках, а савецкая — на левым беразе Нёмана.

Польскія атрады праводзяць рэгулярную мабілізацыю — солтысы ахвіцыйна разносяць павесткі. Кожную нядзелю, кожнае свята адбываецца палявая імша. Млыны, маёнткі і гаспадары ў вёсках плоцяць падаткі натурай і грашыма. Варшавякі з УБК гавораць, што нідзе ў Польшчы няма такіх добрых умоваў для фарміравання падпольнай арміі, як у Шчучынскім павеце. **Справа тут ня толькі ў настроях насельніцтва, але ў нямецкай палітыцы.** Немцы вызвалілі са шчучынскай турмы дзевяць хлопцаў, гаворачы, што вяртаюць ім вольнасць пры ўмове, што яны пойдуць да «бялых» (цікава, што ў дакументах немцы мянавалі атрады АК «*weisspolen*» альбо «белапалякі» — аўт.).»

Вясной АК павялічылася на тысячы

байцоў. Пазней Я. Правдзіц-Шляскі пісаў, што Наваградзкая АК мела 7,7 тыс. байцоў, пры гэтым 40 працэнтаў (!) складалі праваслаўныя беларусы, а на адзін Лідзкі павет прыходзілася 6,5 тыс. чалавек! У плянах К. фон Готтбэрга было фарміраванне дапаможных польскіх адзінак, Лёзэ насіўся з ідэяй выкарыстаць АК для абароны Вільні, стварыць «польскае прадстаўніцтва» пры сваім «Остляндзе» і г. д.

Абурэнне, што «поляцы нігды не вспулдзлялі з ворагам!», таксама мае сваё тлумачэнне: калі Наваградзкая Акруга брала ад немцаў зброю амаль адкрыта, то камандзір Віленскай Акругі палкоўнік Аляксандр Крыжанойскі, пс. «Дзямідон», аказаўся больш дасведчаным ахвіцэрам. Першы кантакт віленчукоў з немцамі адбыўся ў Вільні 19 студзеня 1944 году, але з СД Крыжанойскі размаўляў не захацеў. Тады праз сваіх агентаў на палкоўніка выйшаў маёр «абвэра» Ю. Хрысьціянсан, які прапанаваў нават лёгкую артылерыю (!) і ўзброеную дапамогу немцаў у баёх супраць «саветаў». А. Крыжанойскі гэты праект адкінуў, маўляў, Польшча і Германія яшчэ ваююць. Маёр Ю. Хрысьціянсан меў, аднак, запасы варыянт: мы вам даем зброю, пакідаючы яе ў абумоўленых месцах, ды не падпісваем аніякіх пісьмовых дамоваў — палк. Крыжанойскі згадзіўся. «Абвэр» ствараў сістэму складаў зброі са слабай аховай «Тодт» ці паліцыі, а АК-оўцы мелі толькі абяззбройваць варту і забіраць зброю... Камуфляж быў клясны!

VI. Пасьля нямецкай акупацыі...

На пачатку ліпеня 1944 году, калі Савецкая Армія замыкала кола атачэння вакол Менску, батальёны Віленскай і Наваградзкай Акругі АК атрымалі загад выступіць на Вільню і заняць месца на падыходу «чырвоных». Загад не ўдакладняў, ці палякі павінны ўступіць у бой таксама і супраць Савецкай Арміі, але патрабавалася «задэманстраваць нашу тут прысутнасць». 3 5 ліпеня пачаліся баі на вонкавай лініі абароны, 6 — 7 ліпеня падыйшлі асноўныя сілы АК, з поўдня батальён «Шчэрбец», VIII УБК і др. прарвалі нямецкую лінію абароны, аднак, ня ўмешы цяжкай зброі, панеслі пры гэтым вялікія страты. Немцы ж адступілі на запасныя пазіцыі, падцягнулі артылерыю і броняцнікі, трымалі наступаючых пад бесперапынным агнём, штурм быў адбіты. Тым часам савецкія войскі абходзілі Вільню з поўдня і поўначы, рэшткі батальёнаў трапілі ў атачэнне, частка была ўзятая ў палон, іншыя асобнымі групамі лясамі прарываліся на захад. Несумненна, што ў адносінах да АК савецкая камандаванне мела ясна акрэсленыя інструкцыі, разглядаючы польскіх партызанай як ворагаў: следам за баявымі падраздзяленнямі ішлі войскі НКВД і спецыяльныя контрдыверсійныя групы — у паласе ад Вільні да Нёмана пачалася буйнамасштабная аблава... Тая ж З. Кабылянская сьведчыць, што на лясной базе пад Варэнай, дзе рэшткі 1-й роты VIII УБК спыніліся на адпачынак, іх дагнала некалькі калег, якія былі палоненыя НКВД і... уцяклі ў Вільню з эшалона! Не адкладваючы, захопленыя АК-оўцаў адразу ж вывозілі ў глыбокі тыл! Батальёны АК перасталі існаваць, частка людзей прабіралася на захад, частка адступіла ў лес, да глыбока выкапанных пад зямлёй схронаў, большасць жа змабілізаваных вясной 1944 году разыйшлася па хатах, а паколькі «саветы» ужо восенню 1944-га пачалі мабілізацыю «даёш Берліна», то на асаблівыя правэркі не было часу, і учарашнія АК-оўцы апрашалі ўжо савецкую форму.

Да зімы 1944—45 гг. дзейнічалі дыверсійныя групы АК на тылах савецкіх войскаў — страты «саветаў» былі адносна невялікія, але адчувальныя: дзякуючы добрай агентуры і веданню мясцовасці, АК-оўцы атакавалі найбольш датклівыя пункты — штабы, асобныя машыны, невялі-

кія групы; з восені пачалося мэтанакіраванае «паляванне на ахвіцэраў». Сутычкі паміж АК і савецкім МГБ працягваліся і пасьля вайны, пры гэтым на нейкі час у 1947—48 гг. партызанка нават узмацнела — пачаліся новыя «чысткі» і «вывазкі», людзі зноў пацягнуліся ў лес. Апошнія стрэлы гучалі яшчэ ў 1953—54 гг.

Але грамадзянская вайна на Беларусі «падсавецкай» была непараўнальна слабейшая, чым на Беларускай. Па-першае, Беларускай АК захавава больш уласных сілаў, па-другое, туды адступілі батальёны з-пад Стоўбцаў і Наваградка, па-трэцяе, сілы польскага СБ («служба бэзпечэнства») не йшлі ні ў якое параўнанне з маштабамі і магчымасцямі савецкага МГБ. Часта здараліся выпадкі сяброўскіх сустрэчаў ахвіцэраў СБ і АК: «Што гэта ў пана ахвіцэра арол без кароны?! (пры камуністах застаўся ранейшы гэрб, але «пятаўскаю» карону з яго знялі, «дэмакратызавалі» — аўт.). На, вазьмі мой! А гэтую «ворону» выкінь...»

У 1945—46 гг. на ўсход і поўдзень ад Беластока АК-оўцы спалілі дзесяткі беларускіх вёсак, загінулі сотні чалавек. Беларусы пацягнуліся ў СБ і партыю — па карабіны. Грамадзянская вайна перарастала ў нацыянальную, амністыя 1947 году і выбары і памаглі мала, а такія імёны як «Лупашка» (былі камандзір батальёна АК Віленскай Акругі паручнік З. Шэндзеляж — аўт.) тут ведаюць добра і называюць найнахай, як «бандатамі». Што заслужылі...

Доўгі час у БССР існаванне АК альбо ўвогуле замоўчвалася, альбо падавалася выключна ў «чорных фарбах», часта нават праз элементарнае няведанне — тэму ж ніхто не даследаваў! Цяпер, калі па трапнаму выразу таго ж Ю. Мацкевіча «**погляды чарговы раз пераварочваюцца на супрацьлеглы**», як і трэба было чакаць, зьявілася шмат жадаючых падаваць дзейнасць АК выключна ў «**няльскіх адзеньнях**» — як жа, «таксама ваявалі супраць немцаў»! Таму трэба ўраўняць іх у правах, даць ільготы і г. д. Найольш забавна выглядаюць расейскія зампатлы з былой СА: «братство по оружию» і ўсё такое — быццам ня іхніх бацькоў у ахвіцэрскіх мундурах у баях з АК палягло некалькі сот чалавек! І чаго яны мяшаюцца?! Тут бы самім як-небудзь разабрацца...

Напрыклад, за што, а не супраць чаго ваявала АК?! За Польшчу. У межах да 1 верасня 1939 году. За «свентом для кожнаго поляка граніца з двудзестэго першэго року» — гэта значыць, за аднаўленне рыскага падзелу Беларусі. Канешне, нашы парламентарыі-«лукшэўнікі» са школьскіх саўгасаў за бэнзын і цукар могуць даць любыя ільготы любому — але пры чым тут Рэспубліка Беларусь і гістарычная справядлівасць?!

... Каля стокаў Гаўі і Нёмана ёсць вёска Біскупцы. Мікалай Супрэн апавядае, як са сваім коннікам і санкамі ў вайну вазіў добраахвотна-прымусова то-летувіскую паліцыю («шаўлісаў») лапаць парашуцістаў, то АК-оўцаў пад Ліду і назад, то савецкіх партызан рваць чыгунку Ліды-Маладзечна, то «емцаў» і паліцыю куды пашлюць. У той хаце гаспадар быў у АК, у той — у «саветах», таго забілі, гэтага забілі... Сем і дзяліліся, родныя браты па розных баках ваявалі. А колькі людзей прапала за так і невядома ад каго! Пайшоў і прапаў, і хто ды за што забіў — невядома. А пад канец вайны ўжо Мікалаю спачатку солтыс пераказаў збірацца ў АК, а потым прынеслі павестку ў «рэгулярную армію» — гэтак у вёсцы называюць Беларускаю Краёвую Абарону, камэндантам БКА ў Наваградку быў Барыс Рагуля!

— І што ты рабіў? — спытаў я.

— А пайшлі яны к чорту!

— Хто?

— Усе разам, — падумаўшы, адказаў Мікалай.

Чэрвень — кастрычнік, 1992 г.

(Заканчэнне.

Пачатак у № 33—35, 37).

ПАДАРОЖЖЫ

Італьянскі дзёньнік

(4 жніўня — 4 верасьня 1993 г.)

Беларускіх дзяцей цяпер запрашаюць на адпачынак у розныя краіны Эўропы. Аня Старцава пабывала ў Італіі, дзе вяла дзёньнік, які яна даслала нам у «Пагоню».

У дарозе

Першы дзень была поўная нераз'бярыха. Яшчэ не пасьпелі ад'ехаць ад Менску, а ўжо некалькі разоў спыняліся нашыя аўтобусы й стаялі збоку дарог па хвілін сорок.

Мне надакучыла гэтая няўпэнасьць, а дзеці паводзяць сябе як сапраўдныя дзікуны. На шчасьце, пазнаёмілася з дзьвюма ціхімі дзяўчынкамі — яны сёстры: старэйшая Алёна, а малодшая Сьвятлана. У нас завязалася цікавая гаворка, і цяпер я пачуваюся зусім не адзінока.

Урэшце зноў едзем. Едзем моўчкі. Мінаем Баранавічы, праяжджаем невялікі горад Слонім, аб якім я нікога дагэтуль ня ведала. Хутка будзе Горадня, потым Польшча, а затым і Італія...

Якая прыгожая ў нас на Беларусі прырода! Усё навакол здаецца мне нечым блізкім і родным, хоць у гэтых мясцінах я ўпершыню. Узгадваю маму: мы плакалі разам, калі разьвітваліся.

Сёньня добрае, сонечнае надвор'е, чыстае неба, зялёная-зялёная трава, а мне чамусьці трохі сумна...

А вось і Польшча. Здарылася нейкая затрымка, і мы прастаялі на польскай мытні каля шасьці гадзін. У аўтобусе горача, дыхаць няма чым, нас не пушчаюць на вуліцу, і гэтыя гадзіны падаліся мне, як тры гады.

І ўсё ж зноў едзем, едзем далей у Эўропу.

Ужо другія суткі, як мы ў дарозе ў Італію. Уначы было ня вельмі цёпла, хоць, праўда, я і не замерзла.

Зараз мы на польска-чэшскай мытні. Навокал шмат-шмат аўтамабіляў, але, як ня дзіўна, меней чым за гадзіну мы мінаем гэтую мытню й зараз у Чэхію.

Мы ўзьехалі на вялікі мост — тут пачынаецца Чэхія. Калі глядзець з яго ўніз, разьбгаюцца вочы. Там маленькія дамкі з чырвонымі дахамі быццам патапаюць у зеляніне. Фарбы такія яркія й кантрасныя, што я ўяўляю сабе нейкую карцінку, а ня нешта жывое, натуральнае. Я думаю, ці ня сыніцца мне ўсё гэта. Прыгожая краіна Чэхія...

Праяжджаем праз Славакію, Аўстрыю. І зноў толькі прыгажосць. На вітрынах крамаў мноства цікавых цацак, адзення, абутку і яшчэ шмат-шмат усяго. Нашы дзеці не адрываюць свае пагляды ад вокнаў і чамусьці маўчаць... У аўтобусе ціха-ціха.

Аўстрыю мінаем хутка, на вуліцы ўжо прыцемкі. Вочы самі закрываюцца, і толькі замежныя прыгожыя

аўтамабілі мільгаюць з запаленымі фарамі й перашкаджаюць хоць крыху задрамаць.

Уначы мы нарэшце ў Італіі.

У сям'і

Сям'я, дзе я живу, складаецца з пяці чалавек. Два хлопчыкі (блізняткі) — Ліно і Мірко, дзяўчынка — Лучана, бацька — Джузэпэ, і маці — Леа.

Напачатку я доўга не давала рады прывычацца, але з кожным днём адчувала, як станаўлюся ўсё больш сьмелай.

Я сплю разам з Лучанай у адным пакоі. Гаспадыня Леа мне адразу вельмі спадабалася — яна добрая й ўвесь час мною апякуецца. Гаспадар Джузэпэ падобны да Чарлі Чапліна — з вусікамі й невялічкага росту. Чамусьці да яго ў мяне мала даверу.

Аднаго дня нас запрасілі на сьнеданьне да мамы Леа. Каб вы толькі бачылі, як ела гэтая бабулька! Пальцы абсмоктвала, брала ўсё рукамі, нажом не карысталася. Так ня культурна! Я ня бачыла такога ніколі.

Праз некалькі дзён я ўпершыню ў сям'і замест нашага «дзякуй» сказала «grazie». Усе задаволеныя пляскалі ў далоні й крычалі «браву».

Пазнаўчыцца быў цудоўны дзень. Кожка нарадзіла чатырох кацянят. Адзін зусім беленькі, другі шэранькі, трэйці чорненькі і чацьвёрты чорненькі з белымі плямкамі. Уся сям'я была рада гэтай падзеі, і я таксама радавалася за ўсіх: і за кацянят, і за сям'ю.

А яшчэ пазнаўчыцца мы (я, Лучана, яе мама й тата, тры манашкі і яшчэ нейкая цёця) хадзілі ў грыбы. Мы падымаліся высока ў гору, па вузенькай дарозе. На шляху нам сустраўся прыгожы адзінокі касцёл. Як выявілася, у манашак былі вялізныя ключы ад яго дзьвярэй. Мы зайшлі ўнутр. Ён быў зусім маленькі, цёмны, але ўтульны й чыста прыбраны. Манашкі памаліліся, і толькі тады мы рушылі далей.

Знайшлі мы толькі адзін грыб, ды й той аказаўся ня добрым. Дахаты вярнуліся з пустымі рукамі, але бадзёрымі й задаволенымі добрым шпацырам.

Нарэшце хоць адзін дзень мінуў без дажджу, а перад гэтым увесь час ліло, як з вядра. А назаўтра мне пракалолі вушы й падарылі залатыя завушніцы. Учора быў другі дзень без дажджу.

А сягоння зноў лье, і нават з градам. Я пазнаёмілася з рускай дзяўчынкай, якую клічуць Ірай. Яна, як і я, таксама адпачывае ў адной

сям'і. Мы чамусьці шмат пачалі распавядаць адна адной аб сваіх гарадах: яна аб сваім, а я аб сваім. Было вясёла і цікава, а Лучана нічога не разумела.

18 жніўня выдаўся вар'яцкім днём. Мірко і Ліно недзе ад'ехалі, гаспадыня й гаспадар на працы, а Лучана, здаецца, устала не з тае нагі. Я хачу выйсьці на вуліцу й пакатацца, а яна мяне не выпускае й пачынае біцца. Я ня вытрымала й дала ёй куксача, пасля чаго яна выпусціла мяне на вуліцу. Потым, калі я вярнулася, Лучана са сьлязьмі на вачах прасіла ў мяне прабачэння. І мы зноў сяброўкі, як і раней.

Леа падарыла мне гадзіннік ад нейкай цёці Дамянікі. Мэханічны, але вельмі прыгожы. Я ўвесь час думаю, чаму нават зусім незнаёмыя людзі так турбуюцца пра мяне.

А ўчора ізноў ішоў дождж. Увечары мы езьдзілі ў бар і елі піццу. Я паспрабавала чатыры розныя гатункі: з грыбамі, з перцам, шынкай і сасіскамі. Нічога падобнага я дагэтуль у жыцці не каштавала. Потым мы елі смачныя лёды, глядзелі тэлевізар, слухалі музыку, а позна ўвечары стомленыя й задаволеныя вярталіся дамоў. Мяне здзівіла, што ў бары было многа дзяцей, хоць месца гэтае, напэўна, для дарослых. Наколькі я зразумела, італьянцы любяць адпачываць сем'ямі й пры гэтым нават увечары не пакідаюць сваіх дзяцей сядзець у хаце з бабулямі. Як гэта цудоўна й прыемна, і зусім ня так, як у нас.

Дзіўна, але я ўжо шмат ведаю італьянскіх слоў, а мае сябры нават могуць нешта сказаць па-беларуску й таксама ўважліва слухаюць, як тое ці іншае слова гучыць на нашай мове. Мне так добра, што нават ня ведаю, як мы ў хуткім часе будзем разьвітвацца. Думаю пра гэта, але нікому нічога не кажу.

Сёньня ізноў цэлы дзень лье дождж, а неба сьветлае-сьветлае...

Трохі аб Італіі

Італьянцы, у прыватнасьці сям'я, у якой я живу, чысьцяць зубы толькі пасля таго, як паядуць.

У лазенцы ў іх прыгожая вёхотка, зьнешне нагадвае ёлачку. Яе папросту прыемна трымаць у руках, ня тое што нават шараваць сваё цела.

Калі мыеш толькі рукі ці твар, то для гэтага карыстаешся ня так, як у нас, мылам, а спецыяльнай бутэлеккай, з якой выціскаеш трохі вадкасці. А калі патрэбна мыць валасы, то й для гэтага ёсьць спецыяльная бутэлекка ўжо з іншай вадкасцю. І ўвогуле ў лазенцы стаіць шмат розных прыгожых бутэчак для дарослых і дзяцей.

Пасля таго, як памыешся, неабходна памазацца пудрай, каб потым цэлы дзень ад цябе зыходзіў прыемны водар.

На выпадак, калі пачуешся дрэнна, адразу ў лазенцы ёсьць званочак, у які можна пазваніць, і табе адразу прыйдуць на дапамогу.

Вось так мудрона, спрытна й энэргічна мыюцца ўсе італьянцы.

Сёньня з Лучанай на роварах езьдзілі ў краму. Нічога больш прыгожага ў жыцці бачыць не даводзілася. Асабліва мне спадабаліся мяккія цацкі, лялькі «Барбі», канструктары «LEGO», рознакаляровыя мячыкі й яшчэ шмат усяго.

Дарэчы, такой вялізнай крамы я яшчэ ня бачыла. Яна цягнецца, напэўна, на дзесяць кілямэтраў.

У адзін з выхадных дзён мы езьдзілі ў Аўстрыю. Напачатку ехалі машынай, потым ішлі гадзіны дзьве пешшу. Але я так і ня ўцяміла, калі скончылася Італія і калі пачалася Аўстрыя. Толькі ў кавярні пачула, што гавораць ня толькі па-італьянску, а і па-нямецку. Потым мы на памяць сфатаграфаваліся, і ў мяне застаўся здымак з аўстрыйскай зямлі.

28 жніўня ў майго гаспадара дзень нараджэння. Тэлефанавалі і віншавалі, праўда, мне падалося, што ўсё ж званкоў было ня так шмат, сваякоў у яго значна болей.

Увечары прыходзілі знаёмыя, усе разам трохі пасядзелі, але я так і не адчула, што гэта быў дзень нараджэння. Дзень мінуў хутка й незаўважна.

1 верасьня быў самым цудоўным днём. Мы езьдзілі на мора, цёплае, вялікае, прыгожае італьянскае мора. Я купалася ўвесь час, колькі мы там былі. А потым мы пайшлі ў Лунапарк, дзе каталіся на атракцыёнах. Я, Ліно, Мірко, Лучана наведзілі нават у пакой страху. У нас з Лучанай потым яшчэ доўга былі здзіўленыя вочы.

Сёньня я апошні дзень у Італіі. Мне спадабалася гэтая краіна, людзі, я ўсё ў ёй палюбіла й вельмі сумна яе пакідаць. Ніколі не забуду жвавых, добрых італьянцаў, шчырых і вельмі неабыхавых да мяне людзей, якія ні аб чым мяне не распытвалі, а толькі імкнуліся зрабіць так, каб мне было добра. Ніколі не забуду невялічкі паўночны гарадок Удзіне ў зялёным убраньні, наш акуратны, чысьценькі домік, кошку з маленькімі кацяняткамі, маіх новых сяброў і ўсіх добрых знаёмых.

А заўтра я зноў паяду на Беларусь, маю Радзіму, дзе мая мама, тата, брацік і дзед з бабуляй...

Ганна СТАРЦАВА,
вучаніца 5 класа.
г. Менск.

Фатаграфаванне А. УЛАДАСЕВІЧ.

29, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

9.00, 21.35. Пад купалам сусвету. 9.15. «Анота». Фільм-балет. 10.25. «Пры адчынёных дзвярах». Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі. 12.35. «Аб «экты-тэатр» прадстаўляе: «Тамара Нікалава на сцэне і ў жыцці». 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Простыя людзі». Маст. фільм. 4-я серыя. 14.55. Каралеўскае паліянне. 15.55. Беларуская літаратура. 5-ы клас. 16.20. Для школьнай. Латарэя аўтографу. 17.10. Вама нашыя песні і кветкі. 17.55. Дзёньнік Прынёмання. (Гр.). 18.10. «Над Нёманам». Праграма польскай мовы. (Гр.). 19.00. Гродна і зазімак. 19.10. Вяснік гарсавета. (Гр.). 19.35. «Шануйце спадчыну сваю». 20.35. Калыханка. (Гр.). 21.00. Панарама. 21.45. Спартыўны тэлекур'ер. 22.05. Кантакт. 22.10. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 6-я серыя. 23.10. Ніка. 23.25. «Зоркі на экране». «Калі святая маршыруюць». Маст. фільм. 01.05. Штовечар — анекдот.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 6.45. Час избирателя. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотри, послушай... 8.40. Премьера худ. телесериала «Мелочи жизни». 25-я серия. 9.10. Что? Где? Когда? 10.20. Тема. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20, 18.05. Гол. 14.25. Телемист. 15.10. Премьера телефильма «Музыкальный прогноз». 5-я серия. 15.40. Рок-урок. 16.20. Звездный час. 17.25. Мультифильм. 17.40. Азбука собственности. 17.50. Документ и судьбы. 18.45. Час избирателя. 19.45. Спокойной ночи, малыши! 20.45. «Мелочи жизни». 25-я серия. 21.15. «Новая студия» представляет: Бомонд. Жизнеописание. Здравствуйте! Джем-сейшн (Ю. Шевчук). 23.30. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

6.00 17.45. Россия. Федеральное собрание. 7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Устами младенца. 8.45. XX век в кадре и за кадром. 9.45. Мульти-пути. 9.55. «Золотой теленок». Худ. фильм. 1-я и 2-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Подарки». Художественный фильм. 15.00. Бизнес в России. 15.30. Там-там новости. 15.45. Однажды в Костроме. 16.05. Трансфер. 16.20. Сфинкс. 16.30. Спасение 911. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Спасение». 20.20. Хроно. 20.50. Экспонент. 21.00. Момент истины. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Предвыборный марафон. 23.05. Театральный развезд. 23.50. Волейбол. Кубок России.

ПОЛЬША-I

13.10. Программа дня. 13.15. «Семейный альбом». Фильм на английском языке. 13.40. Английский язык. 13.45. Программа для подростков. 14.30. Презентация. 14.50. Это история. 15.50. Год 1975. 16.10. Тайна Варшавского восстания. 16.25. Чрезвычайный пересмотр. 16.50. Какая школа? 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Лаборатория. 18.40. Право и бесправие. 18.55. Программа на вечер. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Театральный журнал. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямое из Бельведера. 21.20. Телеастр. 23.05. Мини-атюры. 23.10. Репортаж. 23.35. Что нового? 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.35. «В центре Европы». Фильм пр-ва Польши. 02.00. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II

15.00. А я там был. 16.05. Программа для детей. 16.30. Приветствие. 16.35. Новые приложения. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Бетховен для любимиц. 17.40. Обзор кинохроник. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.20. Актюры. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортерский двойник. 23.05. «Второе лицо Аиды». Фильм пр-ва Германии. 00.35. Марафон трезвости. 01.05. Панорама. 01.15. К. Пандерский. 01.40. Ночь и стресс. 01.50. «Молнии». Сериал пр-ва США.

30, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.25, 10.25. Фільм-канцэрт. 8.55. Тэлевізійная дошка аб'ю. 9.00. Беларуская літаратура. 5-ы клас. 9.25. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 6-я серыя. 10.50. «Метрз вагаецца». Маст. фільм. 1-я серыя. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Талескія вяселлі». Музычны фільм. 14.00. Вызваленне: 1943—1993. 14.35. Педагагічны экран. 15.15. Падарожжа па Турцыі. 16.00. «Нові Кі-топ-10». 17.00. Тэлебрыж. 17.10. Музыка. 7-ы клас. 17.40. Дзёньнік Прынёмання. (Гр.). 17.50. Наша здароўе. (Гр.). 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Газмова з нагоды. (Гр.). 19.30. «Вячэрні канал». Інфармацыйна-музычная праграма. 20.20. «Сініжы» — сусветны дзень барацьбы са СНІДам. Выступленне галоўнага ўрача рэспубліканскага цэнтру прафілактыкі СНІД В. А. Глазюскага. 20.30. Кантакт. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 22.10. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусі. Пасля заканчэння — Ніка; Тэлевізійны арт-клуб; Штовечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 6.45, 18.45. Час избирателя. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Домисолька. 8.40. Премьера худ. телефильма «Просто Мария». 9.30. Человек и закон. 10.10, 16.10. 440 герц. 10.50, 01.20. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фильм. 8-я серия. 12.10. Премьера документального фильма «XI Патриарх». Фильм 1-й. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Дело. 15.20. Блокот. 15.25. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина». 15.50. Еще не раз мы сложим песни... 16.50. Технодром. 17.25. Женева, осень-93. 17.45. Документ и судьбы. 17.55. «Просто Мария». 19.45. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Тема. 21.30. К 70-летию Мосфильма. «Страсти по Андрею». 1-я и 2-я серии.

КАНАЛ «РОССИЯ»

6.00, 17.45. Россия. Федеральное собрание. 7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 8.15. «Зеркало». Худ. фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Обсес». Худ. фильм. 15.00. «Не отвори ладанного». Документальный фильм. 15.30. Там-там новости. 15.45. Страна. 15.50. Трансфер. 16.05. Трансфер. 16.20. Сфинкс. 16.30. Спасение 911. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Худ. телефильм «Санта-Барбара». 249-я серия. 20.15. Среди людей мне близки и чужки. 20.45. Антракт. 21.00. На политическом олимпе. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Предвыборный марафон. 23.05. «Обычный час». Спектакль. 23.30. Короче... 00.00. Свет у моста. 00.30. Арт-обстрел.

ПОЛЬША-I

11.00. «Жизнь». Сериал пр-ва Японии. 11.45. Документальный фильм. 12.00. Рынок труда. 12.20. Клуб одиноких сердец. 12.45. Познай себя. 12.50. Сто лет. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. Звездное путешествие. 14.50. Кухня. 15.05. Из истории техники. 15.15. В кругу науки. 15.45. Тележурнал. 16.00. Книга чудес техники. 16.15. Тележурнал. 16.30. Телекомпьютер. 16.45. Будем ли жить на Марсе? 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Энциклопедия второй мировой войны. 18.45. В кино и на касете. 19.05. «Марфи Браун». Сериал пр-ва США. 19.30. Рядом с нами. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Сейсмограф. 21.25. «Внутренний кризис». Фильм пр-ва США. 22.40. Письма о хозяйстве. 23.10. Вручение наград академику юмора. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.15. Сабат. 01.55. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II

11.30. Английский язык в науке и технике. 11.45. Английский язык в экономике. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Программа о животных. 12.45. Отличия. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 15.00. Час открытия. 15.50. Марафон трезвости. 16.20. Приветствие. 16.55. «Аннетта». Мультсериал. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Письма из Европы. 17.35. Из краковского архива. 17.45. Отличия. 18.10. Католическая программа. 18.35. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. Телеурир. 20.05. Документальный фильм. 21.00. Театральная студия. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. «Гомер». Фильм пр-ва США. 00.05. Точка зрения. 00.25. Музыкальная программа. 01.00. Панорама. 01.05. «Золотые годы». Сериал пр-ва США.

1, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Рання рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25, 10.25, 15.20. Фільм-канцэрт. 9.00. Музыка. 7-ы клас. 9.30, 21.45. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 9.55. Спартыўны стыль. 10.40. «Метрз вагаецца». Маст. фільм. 2-я серыя. 12.15. Песню барыцы з сабою. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Грэшнік». Маст. фільм. 15.05. «Партрат у доўг». Тэлефільм. 16.30. Відэа-навідзіма. 17.30. Для школьнай. Маршрутамі дабрны. 17.55. Замілаванне душы. 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Дзёньнік Прынёмання. (Гр.). 19.10. «Гарадніца». Літаратурна-мастацкая праграма (Гр.). 19.40. Крымінал-стоп (Гр.). 20.10. Беларуская музычная весткі. 20.30. Кантакт. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.10. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусі. Пасля заканчэння — «Зоркі» на экране. «Белыя ночы». Маст. фільм; Ніка; Штовечар-анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 6.45, 18.45. Час избирателя. 7.45. Фирма

гарантирует. 8.20. Сорока. 8.40. Премьера худ. телефильма «Просто Мария». 9.30. Торговый мост. 10.00. От Моне до Пикассо. 10.50, 01.25. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фильм. 9-я серия. 12.10. Премьера документального фильма «XI патриарх». Фильм 2-й. 14.25. Телемист. 15.10. Блокот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина». 15.40. Выступает фольклорный ансамбль. 16.00. Между нами, девочками... 16.20. Клуб 700. 16.50. Технодром. 17.25. В эфире межгосударственная телерадиокомпания «Мир». 17.55. «Просто Мария». 19.45. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Однажды в декабре. 21.05. Отечественные записки. 21.35. Шолголас. 21.50. Радость дизайна. 22.05. След. 22.20. Бессонница. 22.40. Сериал. 23.30. Футбол. Лига чемпионов. «Милан» (Италия) — «Порту» (Португалия). 23.45. К Всемирному дню по борьбе со СПИДом.

КАНАЛ «РОССИЯ»

6.00, 17.45. Россия. Федеральное собрание. 7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. На политическом олимпе. 9.10. Антракт. 9.25. Где хранится русский «Самиздат»? 9.55. Рек-тайм. 10.25. Уходящая натура. 11.20. Мульти-пути. 11.30, 13.25. «Несколько дней из жизни Обломова». Худ. фильм. 1-я и 2-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 14.35. «Обычный час». Спектакль. 15.05. Телегазета. 15.15. Бизнес: новые имена. 15.30. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансфер. 17.00. Премьера документального фильма «Женщины мира» (США). 4-я серия. 17.30. Давайте разберемся. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера худ. телефильма «Санта-Барбара». 250-я серия. 20.15. Л-клуб. 21.05. Диалог. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Предвыборный марафон. 23.05. Экран криминальных сообщений. 23.15. Время действовать.

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 11.50. Таков мир. 12.15. Клуб 21. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Английский язык в экономике. 14.40. Гуманитарная программа. 14.45. Документальный фильм. 15.05. Деревья Парижа. 15.20. Красное пятно. 15.35. Стелы Европы. 15.55. Кто ты? 16.30. Петр Давровский и его плакаты. 16.45. Песни на языке идиш. 16.55. Программа дня. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Здоровье. 18.40. Развлекательная программа. 19.05. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 22.05. Клуб 21. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Иди к свету». Фильм пр-ва США. 02.00. Моя жизнь.

ПОЛЬША-II

16.30. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Японии. 17.00. Панорама. 17.05. Тележурнал. 17.25. Летний журнал. 17.50. Розыгрыш лото. 17.55. От первого до первого. 18.15. Экологическая программа. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 20.30. История пана Тадеуша. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 21.45. Тени жизни. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.05. Малый экран. 23.40. Культурно-публицистическая программа. 01.00. Панорама. 01.05. Развлекательная программа.

2, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Рання рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Роднае слова. 9.35, 21.45. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 10.15. Тэлевізійны дом кіно. 11.25. Песню барыцы з сабою... 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Да расследавання прыступіць». Маст. фільм. Фільм 1-ы. 15.50. Спыніся, праслухайся. 16.10. Тэлебрыж. 16.20. Гісторыя Беларусі. 11-ы клас. 16.50. Мультифильм. 17.20. «Тры шчаслівыя дні». Зборы старшакласнікаў г. Гродна. 18.00. Тэлеастр. (Гр.). 18.20. Зачытайце мае пісьмо... 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Гр.). 19.10. Здароўе. 19.35. Пазіцыя ўрада. 19.50. «Гонкі для Беларусі». Перадача 1-я. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.10. Кантакт. 22.10. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусі. Пасля заканчэння — Ніка; Фестываль мастацтваў; Беларуская музычная вясень; Штовечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 6.45, 18.45. Час избирателя. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Премьера худ. телефильма «Просто Мария». 9.10. Нина Анианишвили приглашает. 10.10, 16.40. ... До 16 и старше. 10.50, 24.55. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фильм. 10-я серия. 14.25. Телемист. 15.10. Блокот. 15.15. Премьера мультфильма «Приключения Тедди Ракспина». 15.40. Женева. Осень. ООН. 16.10. Джем. 17.55. «Просто Мария». 19.45. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Лотто «Миллион». 21.15. Премьера худ. телефильма «Вин Пикс». 9-я серия (США). 23.25. Максима. 23.55. MTV.

КАНАЛ «РОССИЯ»

6.00, 17.45. Россия. Федеральное собрание. 7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Диалог. 9.05. Утренний концерт. 9.20. Погасшая звезда? 9.50. «К-2» представляет: Фрак народа. 10.45. Досуг. 11.40. Худ. телефильм «Санта-Барбара». 249-я и 250-я серии. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Спасение 911. 14.20. Телегазета. 14.30. ... Не осуждают милостью сердца. 15.00. Терминалы. 15.15. Там-там новости. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансфер. 17.00. Русская виза. 17.30. М-трест. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 251-я серия. 20.15. Экспонент. 20.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Предвыборный марафон. 23.05. Экран криминальных сообщений.

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.05. «Политические из Майми». Сериал пр-ва США. 11.55. Музыкальная программа. 12.00. Четверть часа на экране. 12.15. Развлекательная программа. 12.40. Программа о малышах. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.35. О народных обычаях. 14.55. Не только динозавры. 15.10. Экологическая программа. 15.20. Радость жизни. 15.40. Животные мира. 16.10. Через моря и льды. 16.35. Мы взрослые. 17.05. Для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Телеурир. 18.45. Развлекательная программа. 19.30. Католический журнал. 20.00. Музыкальный ящик. 20.10. Блокот. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Правительственный журнал. 21.20. «Политика из Майми». Сериал пр-ва США. 22.15. Только в первой программе. 22.55. Музыкальный репортаж. 23.25. Пегас. 00.00. Хозяйственные новости. 00.20. Горячая линия. 00.30. Музыкальная программа. 00.35. «Штрафники». Документальный фильм. 01.20. Это люблю.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.40. Мультифильм. 10.00. Трансляция заседаний сейма. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультифильм. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.35. Мультихобби. 17.55. Люди с первых страниц газет. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 20.35. С польской земли. 21.40. Музыкальные встречи. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Декалог. 23.15. «Всего наилучшего». Фильм пр-ва Германии. 01.05. Панорама. 01.10. Театральная студия.

3, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Рання рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25, 9.55. Фільм-канцэрт. 9.00. Гісторыя Беларусі. 11-ы клас. 9.30. «Салодкі ручай». Тэлесерыял. 10.20. «Структура моманту». Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі. 12.30. Дзяржаўны аркестр Беларусі запрашае... 13.15. Пазіцыя ўрада. 13.30. Навіны (з сурдаперакладам). 13.40. «Да расследавання прыступіць». Фільм 2-п. 16.10. ПІК. 17.00. Для інвалідаў. 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Дзёньнік Прынёмання. (Гр.). 19.10. «Толькі па пятніцах». Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 19.50. «Гонкі для Беларусі». Перадача 2-я. 20.30. Кантакт. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. На сесіі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусі. Пасля заканчэння — Ніка; «Шлапак». Маст. фільм; Штовечар-анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 6.45, 18.45. Час избирателя. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультифильм. 8.30, 15.10. В гостях у сказки. «Звездный мальчик». 10.00. Клуб путешественников (с сурдопереводом). 10.50, 02.25. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 14.25. Бридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. Блокот. 16.40. Музограф. 17.20. Эхо российской выборов. 17.45. Человек и закон. 18.15. Вагон-03. 19.45. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Премьера худ. телефильма «Три Пикс». 10-я серия. 21.40. Поле чудес. 22.40. Человек недели. 23.25. Музобоз. 00.10. Политбюро. 00.50. Авто-шоу. 01.20. Площадка «Обоза».

КАНАЛ «РОССИЯ»

6.00, 17.45. Россия. Федеральное собрание. 7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Отечество мое. 9.05. Параллели. 9.20. Обратный адрес. 9.50. «Ностальгия» — музыка всех поколений. 10.20. Наше дело. 10.50. Худ. телефильм «Санта-Барбара». 251-я серия. 11.40. В мире животных. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Телевизионный театр России. 15.05. Не хлебом единым... 15.30. Там-там новости. 15.45. Мульти-пути. 16.10. Трансфер. 16.40. Кино в декабре. 16.55. «Черная стрела». Худ. фильм. 2-я серия. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Шаг из круга. Телемарафон «Надежда», посвященный Всероссийской декаде

инвалидов. 21.30. Мультифильм для взрослых. 22.20. Автомат. 22.35. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Предвыборный марафон. 23.10. «К-2» представляет: Кинограф. 00.05. «Мистер Икс». Худ. фильм.

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

У Нарвэгіі гарадзенцаў слухалі ўважліва

«Радзіцця і дзеці» — пад такім назовам у нарвэжскім горадзе Тронхэім прайшла міжнародная навуковая канфэрэнцыя. З арганізаваў навуковую імпрэзу Нарвэжскі цэнтр па досьледах узьдзеяньня радыяцыі на дзіцячы арганізм.

На сёлетагоднюю канфэрэнцыю былі запрошаны і два прадстаўнікі Беларусі (дарэчы, адзінай з краін СНД). Адною з запрошаных была прафэсар Гарадзенскага мэдыцынскага інстытута Ларыса Васільеўна Евец.

— Ларыса Васільеўна, чаму выбар арганізатараў канфэрэнцыі трапіў менавіта на вас?

— Відасьць, таму, што кафедра, якую ўзначальваю ня першы год, вядзе выніковыя досьледы пра ўздзеяньне малых дозаў радыяцыі на

арганізм дзяцей. Болей таго, дзякуючы сумнавадомай аварыі 1986 года спэцыялістамі нашай кафедры абсьледавана каля 20 тысячаў дзяцей на Гомельшчыне, Берасьцейшчыне і Гарадзеншчыне. Праведзена шмат досьледаў, у выніку якіх зроблена нямала сэнацыійных высноў, якія, дарэчы, і ляглі ў тоўстую папку майго дакладу на канфэрэнцыі.

— Якія гэта былі высновы?

— Іх шмат, тут і ўздзеяньне радыёфону на палавое разьвіцьцё дзяцей, і ўздзеяньне радыяцыі на падстраўнікавую і шчытападобную залозы, анэмальныя зьявы ў арганізмах непэўналетніх, зьмены ў росьце і многае іншае.

— Якія яшчэ пытаньні разглядаваліся на канфэрэнцыі?

— Пытаньне «Радзіцця і дзеці» на канфэрэнцыі, як я лічу, разглядаю ўсебакова. Дваццаць пяць навукоўцаў, у многіх з якіх імя сусьветна вядомых вучоных, далі падрабязны аналіз нашай працы. Асабліва мне спадабаўся выступ прафэсара Хіра-сімскага радыяцыйнага інстытута Масаноры Атакі. Прафэсар вельмі ўважліва слухаў мой даклад, а потым зрабіў свой — па пытаньню «Пашкодваньне галаўнога мозгу ў дзяцей, якія атрымалі ўнутрыўтробнае радыяцыйнае заражэньне». Многія вынаходкі прафэсара супадалі з нашымі высновамі. Вельмі шмат агульнага з нашымі досьледамі было ў дакладзе прадстаўніцы Берлінгэмскага

універсітэта Алісы Сцюарт. Пані Аліса вивучае спэцыяльныя эфэкты ўздзеяньня радыяцыі на плод. Таксама была засяроджана ўвага вакол выступу швэйцарскага навукоўца Ральфа Грэбы, прысьвечанаму эфэкту Пэткаў, г. зн. парушэньням абмену рэчываў пад узьдзеяньнем нязначных дозаў радыяцыі.

— Што яшчэ цікавага Вам удалося пачуць?

— Мяне вельмі ўзрушылі выступы гаспадароў канфэрэнцыі. Для іх аварыя на Чарнобыльскай АЭС, таксама як і для нас, беларусаў, вельмі надзённая, бо 1/3 краіны ў выніку аварыі была зацярушана радыяцыйным попелам... Дзе-нідзе ўзровень забруджваньня дасягнуў 2-6 Кюры на 1 км².

— Якія былі зроблены высновы з працы канфэрэнцыі?

— Удзельнікі канфэрэнцыі прыгадалі, што вялікай бядой для маладога арганізма зьяўляецца працяглае ўздзеяньне малых дозаў радыяцыі. Яно нават болей шкоднае, чым больш высокае аднакратнае апраменьваньне. Нашы высновы прагучалі супрацьвагой працуючай на тэрыторыі Беларусі камісіі МАГАТЭ.

Дарэчы, Цэнтр па досьледах узьдзеяньня малых дозаў радыяцыі на арганізм дзяцей хутка надрукуе зборнік лепшых дакладаў на канфэрэнцыі, дзе будзе зьмешчаны выступ і прафэсара Л. В. Евец «Уздзеяньне малых дозаў радыяцыі на імунітэт і гарманальныя статы, а таксама іншыя фактары адаптацыі ў дзяцей».

Пасьля перакладу зборнік трапіць і на Беларусь.

Распытваў Г. АСТРОЎСКІ.

Фэстываль да Горадні дакаціўся, а вась моцы ў Саладухі не хапіла...

У кастрычніку па ўсёй Беларусі праходзіў маладзёжны фэстываль «Прыгажосьці і грацыі». Ён пракаціўся канцэртамі па многіх гарадах рэспублікі. І вось у апошнія дні месяца дайшоў і да Горадні.

Былі запланаваны канцэрты на некаторых прадпрыемствах горада, а таксама ў Гарадзенскім Дзяржаўным мэдыцынскім інстытуце. Канцэрт, як казалі распаўсюджвальнікі білетаў, будзе складацца з выступленьня нашага беларускага сьпевака Віктара Саладухі, паказу модаў Магілёўскага дома мадэляў, балетных танцаў, і аукцыён, дзе жадаючыя змогуць набыць тое-сёе з прадстаўленай калекцыі магілёўскіх мадэльераў. Білет каштаваў, дарэчы, усяго 400 рублёў.

Людзей сабралася няшмат, але ж яны прыйшлі, зацікавіліся. А ім замест абяцанага — паўгадзіны другасортнай моды, некалькі няўдалых вершаў, якія прачытаў вядучы, някага Саладухі і аукцыён, і толькі танцоры выклікалі апладысмэнты.

Як потым тлумачылі арганізатары канцэрту, сьпявак ня змог выступаць з-за таго, што ў Гомелі ў яго скралі ўсю апаратуру. Людзі, вядома, паспачувалі й разышліся.

Праўда, пазьней нам стала вядома (спасылаючыся на словы аднаго з супрацоўнікаў Гарадзенскай філармоніі), што крадзёж апаратуры сапраўды меў месца, але сьпявак усё ж мог адпрацаваць запланаваныя канцэрты. Толькі вась з гора ён так напіўся, што ня здолеў нават добра размаўляць, і не выступіў на першым канцэрце, што павінен быў адбыцца на гарадзенскім заводзе Аўтамагнітолаў. А раз не сьпяваў там, то не захацеў і тут. Маўляў, людзі пачнуць злавашча.

Людзі, напэўна, не злаваліся, толькі ўражаны ад такога фэстывалю — самі разумеюць якія.

А. МАРЦУЛЬ.

«Сьвітана» для няпэўнаспраўных дзетак

Цэлы месяц у санаторыі-прафілякторыі «Сьвітана» Гарадзенскага завода карданых валаў адпачывала група з 30 дзяцей, што пакутуюць на захворваньне апорна-рухавага апарату.

Такі адпачынак быў з арганізаваў для дзяцей сумеснымі намаганьнямі Гарадзенскага Таварыства Чырвонага Крыжа і супрацоўнікамі ваблас-

нога Савета прафсаюзаў.

Г. У.

Як знайсці лекі

Вельмі складана пэнсіянэру Горадні знайсці ў аптэках горада неабходныя лекі. Нават ільготны, выпісаны ўрачом і пацверджаны круглай пячаткай рэцэпт ня можа

Наперадзе «Надзея-93»

Другі год запар па ініцыятыве Гарадзенскага аддзяленьня Беларускага Фонда культуры 8—9 сьнежня будзе праводзіцца конкурс юных кампазітараў «Надзея-93», прысьвечаны Максіму Багдановічу. Мэты конкурсу: садзейнічаць разьвіцьцю дзіцячай музычнай творчасьці ў Беларусі, выяўленьне таленавітых дзяцей, здольных ствараць музыку, іх матэрыяльная і маральная падтрымка.

Мяркуюцца, што ў конкурсе прымуць удзел вучні музычных школ, ліцэяў і вучылішчаў, а таксама школ мастацтва. Разам з інструментальнымі твораў яны будуць выконваць песьні, раманы. Галоўная ўмова конкурсу — адзін з твораў конкурснай праграмы павінен быць напісаны юным кампазітарам на верш М. Багдановіча, альбо прысьвечаны яму.

Конкурсныя праслухоўваньні адбудуцца асобна па трох узростаўных групах. Пераможцы конкурсу выступяць у заключным гала-канцэрце. Пераможцы па кожнай узроставай групе, якія зоймуць I, II і III месцы, і іх настаўнікі атрымаюць каштоўныя падарункі.

Удзельнікі атрымаюць таксама падарункі ад спонсараў, творчых саюзаў, вядомых беларускіх кампазітараў.

Кожны раён Гарадзенскай вобласці можа накіраваць на конкурс тры чалавекі, кожная вобласць — пяць. Заяўкі на ўдзел ў ім ужо атрыманы з Менска, Менскай вобласці, Берасьця. Запрошаны таксама прадстаўнікі з Яраслаўля, Вільні,

Ніжняга Ноўгарада, Ялты, тых мясцін, дзе жыве М. Багдановіч, а таксама з Беларусаў.

На правядзеньне «Надзеі-93» 300 тысяч рублёў па хадаўніцтву камісіі ВС РБ па адукацыі, культуры і захаваньню гістарычнай спадчыны зафундаваў Саўмін рэспублікі, 200 тысяч — Беларускай Фонд культуры, 100 тысяч — «Прамбудбанк».

Пасьля конкурсу плянуецца правядзеньне «круглага стала», за якім будуць абмяркоўвацца праблемы выкладаньня музыкі ў музычных установах рэспублікі.

А. ДУК.

«Цівалі» у фінале Кубка Эўропы

З 26 па 30 сьнежня ў Дзюсельдорфе (Нямеччына) пройдзе фінальны турнір Кубка Эўропы па хакэю сярод клубных каманд. У ім прыме ўдзел менскі клуб «Цівалі».

Гэта стала магчымым пасля пасьпяховага выступленьня менчукоў ў чвэрцьфінале і паўторных турніры, які праходзіў 12—14 лістапада ў Турку (Фінляндыя). Клуб «Цівалі» выйграў з лікам 6:0 у «Акроні» з Славеніі і 6:3 у нарвэжскага «Валэрэнгена», а таксама згуляў у нічыю з чэмпіёнам Фінляндыі «ТПС» — 2:2.

Фіны занялі ў падгрупе першае месца па лепшай розьніцы закінутых і прапушчаных шайбаў (выйгрышы ў «Акроні» з лікам 11:2 і «Валэрэнгена» — 11:1). Менчукі з пяцьцю ачкамі занялі другое месца. Сярод каманд, што сталі другімі ў сваіх падгрупах,

паслужыць пэнсіянэру гарантыяй атрымання неабходнага лекавага прэпарату. Аптэкаркі толькі ціснуць плячыма і адсылаюць небарак ад адной аптэкі да другой. А ў той жа час любы лек як замежнай, так і айчынай вытворчасьці можна набыць на гарадзкім торжышчы за валюту ці расейскія рублі.

В. СЕГІН.

грака-католік.

Крымінальная хроніка

Доўгі час у Горадні на канчатковым пункце «даляравага шляху» не здаралася ніякіх эксцэсаў. Але ў ноч з мінулай нядзелі на панядзелак трое злачынцаў яшчэ раз «папярэдзіла», што зьяўляцца ноччу на вуліцы Чырвонаармейскай з сумкамі небясьпечна.

Калі ж неабачлівы пэнсіянэр-гарадзенец, які сышоў з польскага цягніка, рызыкнуў ісьці дамоў напрамкі, рабаўнікі падыйшлі да яго ззаду, зьбілі ручкамі ад рыдлёвак і забралі ў пацярпеўшага дзеве кайстры.

Такім жа прыкладна чынам дзейнічаў у Слоніміскім раёне рабаўнік-адзіночка. За ваколіцай вёскі Бойкі 13-гадовы «гопнік» высачыў шлях настаўніцы суседняй пачатковай школы, стукнуў яе па галаве, а калі тая ўпала, то выхапіў з сумачкі амаль мільён рублёў і ўцёк.

У Ленінскі РАУС Горадні зьвярнулася студэнтка мэдыцынства, якая заявіла, што вечарам у пятніцу на вуліцы Дзяржынскага невядомы хлапец стрэліў ёй у твар з газавага пісталета. Але, як потым высьветлілася, «невядомы» хуліган — яе добры знаёмы, які неабачліва прадманстраваў сяброўцы «магчымасьці» газавай зброі.

Двое маладых «мастакоў» з падмаскоўнага Падольска спрабавалі збыць на лідзім рынку падрабленую 50-даляравую купюру. Уся «тэхніка» фарцоў заключалася ў дамалёўцы нуля на пяцідоларавай купюры.

З надыходам халадоў міліцэйскія тэлетайпы зноў сталі дасылаць паведамленьні аб няшчасных выпадках у выніку так званых «гаражных каханьняў».

Днямі падобны выпадак здарыўся ў Наваградку, дзе сьмяротная доза ўгарнага газу спыніла жыцьцё 36-гадовага мужчыны і значна маладзейшай дзяўчыны.

Фартовы паляўнічы за ордэнамі й мэдалямі аб явіўся ў апошні час у Горадні. За адзін толькі дзень ахвярамі махляра сталі шэсьць вэтэранаў вайны, якія пражываюць на вуліцах Міра, Рэйманта, Валковіча.

Злачынец заходзіў у іх дамы, называўся работнікам сабэса і пад выглядам праверкі наяўнасьці ўзнагарод у асобаў, якія карыстаюцца ільготамі, шляхам нескладаных маніпуляцый скраў 7 ордэнаў і 5 мэдалёў.

Г. СЫСОЙ.

гэта лепшы паказчык. У выніку «Цівалі» трапіла ў фінал Кубка Эўропы.

З якім бы вынікам не скончыўся для «Цівалі» выступ у гэтым турніры, але факт выхаду каманды ў васьмёрку мацнейшых на кантынэнт сьведчыць аб прагрэсе беларускага хакэю.

А. Д.

Наступны нумар «Пагоні» выйдзе 10 сьнежня г. г.

«ПАГОНЯ»

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі

фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штодзеньна па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 25.11.93 г.

Тыраж 3951 нумарнік

Зак. 5146